

Universul Literar

IBRARIEA
CASSIANI

B. C. Central University Library Cluj

ALEGORIA „ECOUL“. (Vezi explicația)

Calendar pe 1894

Ortodox

Duminecă, 12 Iunie. — Onufrie cel mare.

Catolic

Duminecă, 24 Iunie. — † Ion Botezătorul.
Soarele răsare la 4.17; apune la 7.47

SĂPTĂMÂNA

Evenimentul cel mai însemnat al săptămânii trecute e prinderea bandei lui Măruntelu, cu căpitan cu tot.

Imprejurările în care s'a făcut prinderea dibaciului tilhar, care și-a ris de poliție și de putere atâta vreme, sunt foarte curioase. Totuși, faptul principal care rezultă din peripețiile acestei prinderi e că Măruntelu, dacă n'ar fi fost trădat, ar fi rămas și până acuma liber.

Cel d'înteu care a găsit frul, e comisarul Virgiliu Ionescu, din Craiova, care, îmbrăcat țărănește, urmărirea de mai multă vreme pe bandiți.

Acum vre-o zece zile, comisarul văzu ieșind dintr'o cărciumă pe un țeran bătrân pe care-l cunoștea, anume Ion Ungureanu. Țeranul avea vre-o șapte pachete de tutun, pe care le băgă într'o traistă și le dăde unu' copil, care aștepta la ușa cărciumei, șoptindu' ceva.

Nu e lucru curat! și-o fi zis comisarul, căci pofti îndată pe țeran la poliție.

Aci, mai de voie, mai de nevoie, bătrânul mărturisii că Măruntelu a fost la via unu' anume Ioniță Puțoreanu, din marginea Craiovei. «Mă tem însă, adăose el că baba mea nu seva învoi, de frică, ca să vi-l dăm pe hoț!»

Și baba a fost adusă la Craiova, dăscălită polițienește bătrâna se învoi ea să facă isprava.

Ea și spuse polițaiului: «Dumineca ce vine, s'atî învoi să vie să prânzească toți la vie, spre seară.»

Prefectul chemă pe un doctor, dădură opium femeii, ca să. toarne hoților în bătură.

Aceasta, ca să fie mai puțin dureroasă trecerea bandiților de la libertatea codrilor, la întinericul închisorii, ar zice unii, care au multă încredere în delicatetea poliției față cu bandiții.

Cred că la cheltuiala pe care a făcut-o poliția cu narcotice a contribuit puțin și frica pe care oamenii agiei o aveau ca să dea peste hoț neadormiți.

Dar, doctoria a fost de prisos, căci tâlharii au fost deranjați mai înainte de banchet.

În duminica cu pricina, patru oameni din bandă au fost prinși la Craiova, într'o odaie pe care o aveau cu chirie.

Hoții dejună, cu o frigare bună de miel pe masă și cu o sumă de clondire cu vin. Aveau bucați de salam ațarnate prin cuie.

Indivizii au declarat imediat că sunt de ai lui Măruntelu.

Potera condusă plecă îndată la via d-lui Puțoreanu.

Măruntelul, care aștepta în ceardacul cramei sosirea tovarășilor, zări potera înainte ca ea să se fi apropiat de crama.

Ca să distreze atențiunea urmărilor, tâlharul porni în goană pe Ion Mămăligă, una din gazdele sale, cu scop ca potera, luându'l drept Măruntelu, să alerge după el și să lase banditului timpul să fugă.

Stratagama însă pentru nenorocirea lui Măruntelu a fost simțită și de jucată.

Căi-va călărași se rupseră din potera, alergară după Ion Mămăligă și puseră mâna pe dânsul în vreme ce prefectul și căpitanul Forăscu cu restul poterei înaintau spre crama.

Ajunși la crama, prefectul și șeful poliției de siguranță somează pe Măruntelu să se predea. Tâlharul refuză. Călărașii trag 4 gloanțe. Se aude un «aoleu!», dar nici după aceasta banditul nu se predă. Atunci sergentul Sore și un gardist se reped în pod, pun mâna pe Măruntelu, l leagă cobză și l dă jos.

Și așa se încheie și povestea Măruntelului, care plictisise atenția publicului.

Căci, ori ce poveste, cât de mișcătoare, trebuie să se isprăvească odată.

Dar, când scapi de unele da' de altele.

În Dobrogea, o tâlhărie «a la Măruntelu» s'a întâmplat.

O bandă de 7 inși, se duc spre scară

la un țeran, anume Ciocan, în apropiere de Constanța, întră în casă, îl torturează și îl jefuesc.

La țipetele nenorocitului, oamenii din sat sar cu toții.

Alți bandiți s'ar fi dat prinși, dar aceștia, mai isteți, luară cu dânsii o fețiță a lui Ciocan și la o mică depărtare, începură să parlamenteze cu sătenii.

— Dacă săriți asupra noastră, omorim copila. — Și, zicând aceasta, unul apropia un cuțit de gâtul fetei.

Sătenii, ca să scape fata, au lăsat pe tâlharii să se depărteze până în apropiere de pădure; hoții au lăsat apoi fata și au dispărut.

Nemulțumire pe bietii preoți. După ce sunt amenințați să li se schimbe costumele, ca la cucoane, mitropolitul print'o circulară, a oprit pe preoți de a umbla călare, în căruța deschisă, precum și de a-și mâna singuri caii.

Deci, preoții vor trebui să aibă numai de cât cupea, sau să umble în chervane.

Prin urmare preoții vor avea, obligatoriu, vizitii, — fără să li se dea vre-o plată deosebită pentru aceasta.

Adică, drept vorbind, bietii popi, vor trebui să meargă mereti apostolicește chiar ologi să fie, sau cu... velocipedul.

În adevăr, în sfințita ordonanță arhipăstorească nu se pomenește nici o popreală a întrebuirii acestui mijloc de locomoțiune.

La liceul unguresc din București de pe strada Calvină, în mijlocul capitalei țerei românești, se practică maghiarizarea.

Nu e o glumă. Ianoși și Bodorii cari sunt belferi la această școală, interzic elevilor români de a vorbi între ei românește.

Asta e o culme!

Ministerul instrucției a luat măsuri. — Mă mir, numai, ce au românii de și trimit copii într'o școală ungurească?

Pe de o parte, Istvanii au dreptate să cam ridă de noi.

Sunt oameni cari înțeleg într'un mod foarte ciudat datoria pe care o are fiecare de a-și plăti chiria.

La Bacău, proprietarul unei case, St. Pavli, se prezintase la chiriașul său, unul Haidău, ca să-și plătească chiria la Sf. Gheorghe. Haidău se rugă să-l ierte pentru că-va zile, că-i va plăti.

Ducându-se din nou zilele trecute ca să ceară bani, chiriașul începu să-l injure. Pavli trage lui Haidău o palmă, iar acesta dădu brinci proprietarului, care se rostogoli pe scări și-și rupse un picior.

Din pricina asta, peste câte-va zile, Pavli muri, iar Haidău a fost arestat.

În străinătate, a făcut senzație încercarea de omor în contra d-lui Crispi, primul ministru al Italiei. Celebrul bărbat de stat n'a fost atins.

Ceva ciudat: Se zice că Papa primind vestea, ar fi căzut abătut pe un scaun, de părere de rău.

Cine o crede, să-i fie de bine.

În Ungaria camera magnaților a votat legea căsătoriei civile, de și o respinse înainte.

Dar, parlamentele, chiar cele compuse din magnați, se domesticesc.

Unde mai puț că au circulat și o mulțime de bani cu un miros vag de usturoi!

SUFERINȚELE VIETEII

Muma fericită

S'a măritat!... E așa de fericită! Bărbatul ei e bun... O iubește mult... A luat-o din dragoste... Ce viață senină are să ducă!...

Până aci a suferit mult, foarte mult... A crescut pe mâini străine, pe mâinele unei mătușe rea și cicălitoare...

Părinții au lăsat-o micuță în lume... Micuța de tot, pe când d'abia putea să găngăvească: Mămițo... Tătiță!...

I-a uitat însă curând... Copilăria uită iute durerile; risul, bucuria sunt ale ei...

De aci încolo, cu cât a crescut, a început să simtă lipsa părinților...

Mătușa ei o pune la fel-de-fel de lucruri grele... Și, dacă ea nu isbutea să le facă în tocmă după pofta mătușei, atunci era val și amar de trupulețul ei...

Mătușa o bătea, o bătea căinește... Și micuța își ineca lacrimile, își înăbușea suspinele cari îi sfîșiau pieptul, și se nevoia să facă așa ca să fie pe

gustul mătușei...

Așa a crescut ea... Suferind zi și noapte ani îndelungi, până ce a ajuns fată, fată mare și frumoasă...

În ciuda suferințelor, ea se dezvoltase, se făcuse un inger de frumusețe... Dar încă suferea...

**

Norocul îi scoase în cale pe Ionel... A fost destul câte-va priviri înflăcărâte... A fost destul câte-va cuvinte dulci de iubire tainică, pentru ca s'ermana ei inimă să bată într'un chip neobișnuit, pentru ca întreaga ei ființă să fie coprinsă de o simțire nouă, nepreceptută de ea...

Ea, oropsita, ea, prigonita, simți că înviorează, că vede deschizându-se o viață necunoscută în calea ei, o viață fericită, lipsită de chinuri îndurate, plină de farmec, de iubire...

Și fără să știe pentru ce și cum, iubi pe Ionel... Îi iubi din toată puterea sufletului ei nevinovat, din toata inima ei însetată de dragoste, de iubire dorită...

Și când Ionel îi zise: — Vrei, Mărioară, să fii nevasta mea?..

Ea nu găsi alt răspuns, de cât lacrimi de bucurie, de cât hohote isbușite de multă fericire...

Ionel o atrase la sinul său... Roșie ca o cireșă în luna lui Cireșar, Mărioara își ascunse capul la sinul lui...

Suspina, fără să poată îngana ceva... Ionel o sărută pe frunte, Mărioara în culmea fericirii, ca recunoștință nemărginită îi sărută mâna...

Și-atât...

**

E nevasta lui... E fericită. Toate suferințele trecute sunt uitate...

E raf în casa lor... La anul, o fețiță Didina, veni să puie chiag traiului lor fericit...

Toate comorile de iubire ale tatălui și mai cu seamă ale mamei, se revărsară asupra acestui rod al dragostei lor.

Ce fericiti erau!... Gângăvelile fetiței, făceau bucuria lor... Era ceva draguț să-i vezi pe amândoi cum își dispută mângăierile fetiței, care cu mânuța ei durdulie, îi ciupia de obraz făcând un haz nespus.

Toată ziua Didina era în brațe... Trecea din brațele unuia în brațele celuilalt... Și fericirea, mulțumirea lor sufletească erau nespuse de mari...

Șașa crescuse Didina. Desmierdată de tată, răsfățată de mamă care căuta ca flica ei să n'aibă nici cea mai mică idee de chinurile vieții îndurate de dânsa...

**

Didina e de opt-spre-zece ani... Face cinste frumuseții mamei ei... E tocmă Mărioara când era de aceeași vârstă.

Mama e fericită, nu se poate mai fericită! Ce de visuri împletește pentru viitorul ficei ei!...

Dar acea frumusețe răpitoare, acel boboc de trandafir, spre groaza mamei și a tatălui, se pâlă într'o bună zi...

Trei luni de-arândul zi cu zi, în acel culcuș al fericirii, al dezmiardărilor nespuse, domni suferința, durerea crîncenă...

Lacrimi amare vărsau părinții în jurul fetei lor suferinde...

Încetul cu încetul, Didina se stîngea, pierdea...

O răceală, o mică răceală, făcuse din acel corp încântător, o fantomă, ceva ca în basme...

Părinții se uscau de durere, se sfîșiau de amarăciune.

Și într'o zi cupa amară se umplu... Didina sbură la ceruri între ingeri, semenii ei...

Oh!... lovitura a fost grozavă... Nici pic de lacrimi nu se mai zări în ochii Mărioarei...

Era statuia disperării... Cu ochii sticloși și țintă se uita la copilăia ei neînsuflețită, la bucuria ei pierdută, la fericirea ei răpită.

Nici o putere omenească n'a putut s'o despartă o zi și o noapte de acel corp iubit care a fost fericirea vieții ei întregi...

Și când lutul acoperi de veci acel corp iubit, un țipet sfîșietor ieși numai din pieptul mamei... Un țipet grozav urmat d'un hohot de ris șgomotos...

Era fericită!... Muma fericită!...

Marion.

O NOAPTE DE IARNA

Pe un ger de crapă piatra, Ca varga tremurând, Am stat o noapte n'reagă La pândă așteptând.

De mult nu te văzusem, Doream a te vedea Și ochi-mi s'atintiră Pe scumpa ta perdea.

La fie-ce mișcare Ce pare că făcea, Prin corpul meu un farmec Ca fulgerul trecea.

Deșartă așteptare! Nu te-am putut zări! Trecuse noaptea n'reagă Se lumina de zi.

Și eu, l'a ta fercastră, Ca spectru înghețat, O noapte grea de iarnă, Plângând, am tremurat.

Când soarele, în fine Pe cer, a răsărit, Atunci îți văzui chipul La geamul aburit.

Voiam să-ți spun durerea-mi Și cât am așteptat. Dar ale mele buze, De ger s'au încheștat.

Ai ris atunci de mine Și eu m'am dus plângând, C'am așteptat o noapte, La pândă tremurând.

De-atunce o dorință În pieptul meu hrănesc, Un dor de răzbuinare, În inimă simțesc:

Ași vrea ca să înghețe Un ger inima ta Ș'amorul nici odată Să nu'l mai poți gusta!

CAROL SCROB.

ȘTIINȚA

!Nouă aplicare a sulfurei de cărbune. Con-curența limbilor. — Strămoșii microbilor noștri. — Noi metal pentru monede.

* Sulfura de cărbune, fiind întrebui-nțată de învățatul francez Aimé Girard pentru distrugerea parazitului sfeclei (Heterodera Schachtii), s'a aflat ca bună ca excitant pentru vegetațiune.

Sulfura de cărbune dă forță de creș-tere grăului, ovăzului, trifoiului și car-tofilor.

Recoltele acestor diferite plante au sporit de la 15 la 70 la sută, prin întrebui-nțarea substanței aceștia, fără ca să se fi adăugat nici un îngrășământ. Câmpiile fuseseră tratate cu sulfura de cărbune înainte de semănătură.

Sulfura de cărbune nu ucide micro-bii și bacteriile leguminoaselor, atât de necesari dezvoltării acestor plante, pre-cum nici microorganismele vitrificatiunii. D. Aimé Girard, crede că acțiunea ei se întinde numai la insectele adulte și la unele larve, din care pe unele le taie și le rănesc.

Chestia de a se ști dacă practica a-gricolă va putea trage foloase din acest procedeu nu e deslegată, căci doza de sulfura de cărbune prin care s'a sporit recolta reprezintă o cheltuială care nu poate fi mai mică de 1000 fr. de hectar.

*Americanii cred că nu mai e folo-sitor să învețe cine-va latinește, limba științifică internațională prin excelență. Ei susțin că limba dominantă a vii-torului va fi negreșit cea englezească. În anul 1806, erau vorbite pe tot pământul:

Limba franceză	19%	acum e vorbită de	12.7%
Limba germană	18.7%	"	17.7%
Limba engleză	12.7%	"	27.7%

După cum se vede, cifrele dau dreptate americanilor cari susțin că încetul cu încetul limba engleză se va impune ca limbă internațională. Numai eveni-mente neașteptate să nu producă vre-o schimbare.

* «Microbii noștri», drăguții de mi-crobi cari ne aduc holera, vărsatul, an-ghina, otita, — multe și minunate da-ruri, — or fi avut și ei strămoși în lumea preistorică și cum or fi fost ei?

Cercetări asupra acestui fapt sunt greu de făcut în pământ, din cauza lip-sei în corpul lor, a ori-cărei formații

solide care să poată rezista acțiunii distructive a timpului.

Paleontologul Renault a găsit totuși un număr mare de microbi în *Coprolithe* (dijecțiunile fosile ale peștilor cari trăiau în epoca huilei). Acești microbi sunt relativ gigantici, de oare-ce măsură opt mimi de milimetru lungime. Se vede că și microbii au degenerat.

Descoperitorul le-a dat numele de «Bacterium permianse».

Cum se vede, vietățile nu erau mai fericite în epoca carboniferă de cât astăzi.

* Un nou aliagiu a fost descoperit de d. Hunt în cursul unei serii de experimente făcute sub auspiciile societății regale din Londra. E format din 78 părți aur, și 22 părți aluminiă și are o culoare frumoasă purpurie, cu reflecte ca rubinul, care îl face imposibilă imitarea.

Această particularitate face noul amestec foarte bun pentru monede.

Sapiens.

Privind în stele

Frate scump, dorite Tomo, de când nu mai ești cu mine O dorință mă coprinde tot prin stele-acăta... Caut și întreb într'una spre-a afla ceva de tine Și mă perd în reverie în dorința de-a te afla.

Suferințe, gânduri negre... și un dor fără hotare Le-am dat, cu tainică soapte, pân' la tronul cel ceresc; Și mă rog Dumnezeui cu suspin și cu oftare Să te-arate printre stele, dac' ai ei nu te întelnesc!

Căci credința noastră este c'or ce inimă senină Colo'n cer de-aci se duce, când o viață-a suferit! Ceva... dar n'am puterese! înțeleg această divină, Care chiar în asta seară cu mâhnire m'a privit.

Ești în steaua ce privește noaptea, pân' n' (dimineață, Cum în jalea mea adâncă doine triste eu îngân? Spune-mi, frate scump, odată mângâie a mea viață, Căci de doru-ți perd vigoarea, mă simt slab (ca un bătrân!

Și m'as mângâia acuma și c'o tainică privire, Când as ști că ea' trimesă din doritele-ți priviri! Fie chiar transfigurate sub a stelelor scilicite Ar putea să consoleze ne'impăcatele-mi simțiri!

Spune-mi potsă am credință c' ai lăsat să mă sărute Raze dulci în nopți senine, spune-mi de trăești (ca stea!

Știu c'atate stăruințe, ce-ai depus în clipe trecute, N'at fost pentru viața vană, ci etern spre-a (rămânea.

Spune-mi dac'ă răsplătirea o păstra a ta Ursită Să fi-o dea acolo unde se'ucumun' căi sufer' jos; Spune-mi stea, ce'mi stai în cale și ce'mi ești (ca iubita

Toate spune-le și tainic, însă în misterios: Dac'ă viața ta nu este într'a stelelor viață, Să privești galben la ține ca lumina din făclii, Iar de ești o stea în ceruri, noaptea pân' n' (dimineață,

Să mă chemi în a ta cale tot cu raze dulci și vii!

1894, Iunie.

Al. I. Șonțu.

Curier judiciar

Doi palme

Năică, bărbat încă în floare, se plim-bă flucărând pe calea Victoriei...

A ajuns la Episcopie... Cască taman gura la o vitrină, unde sunt niște co-roane și buchete frumoase, când, de-o dată, se pomenește c'o palmă pe obrazul drept, de' scapără ochii...

Se întoarce și vede un individ, cu ochii bolbești, cu fața palidă, barba și părul în negrogulă, cu înbrăcămintea în dezordine...

— Pare a fi un nebun... — D-ta ai dat?... îl întreabă Năică, stacoțit pe obrazul lovit și cu mânia colcotind în suflet...

— Eă... răspunde furios cel-lalt... — Și ai poftă să mă dai? zice Năică strângând pumnii... — Oh!... mare poftă!... răspunde cel-lalt.

— Așa!... îngână Năică furios. — Și... și pune în practică ce a zis Christos... Năică întoarce și obrazul stîng pe care furiosul aplică o cataplas-mă de vede omul nostru stele verzi...

Năică se face galben-verde... Furiosul scoate un suspin de ușurare...

Lunea se strinsese de jur-impresur... Năică scrișucește din dinți, strînge iar din pumnii, se face ca raul la chip, și cu un ton pîn de furie, strigă:

— Va să zică două?... — Două!... răspunde furiosul liniștit. — Și nu mai ai poftă de nici una, strigă Năică. — Nu...

Năică se repede la el și, când toată lumea sări să-l despartă, Năică zise liniștit:

— Carta d-tale, d-le...

— Cu plăcere, d-le, răspunde fostul furios...

Și îi întinse o carte soioasă pe care Năică citi: *Ion Nențel*, artist dramatic. Năică o băgă liniștit în buzunar și zise:

— Veți avea a face cu mine, d-le... — La ordinul d-tale, domnule, răspunde artistul salutând...

Și amîndouă se despărțiră în mijlocul mulțimei care comenta faptul în fe-lurite chipuri...

Toți se așteptau pe a doua zi la un duel de moarte...

Dar așteptarea lor fu zădarnică... Năică nu era din aceia care să-și expue pielea la găureală...

Dete pe artist în judecată și atata tot...

Și procesul palmelor se desfășoară în fața judecătorului de ocol...

Judecătorul, artistului dramatic. — D. Naie Calomfir, prin replica înregistra-tă la Nr...., din 30 Mai trecut, se plînge că, pe când se plimba liniștit, pe din fața Episcopiei, d-ta, ca un fu-rios, ai sărit la el și i-ai cărpit două palme...

Artistul, intrerupînd cu modestie. — Pardon, d-le judecător, una...

Judecătorul. — Reclamantul susține că două...

Artistul. — Rău face; pentru că eu i am dat numai una...

Judecătorul. — Dar cea-laltă?... Artistul. — M'a rugat d-lui să i-o dea...

(Risete).

Năică, mirat. — Eă?... Artistul. — D-ta! Nu mi-ai zis d-ta textual: «D-ta ai dat?» Și eu ți-am răspuns: «Eă!» Pe urmă nu m'ai în-trebat tot d-ta: «Și ai poftă să mă dai?» Și eu ți am răspuns: «Oh! mare poftă!»

Și ai întors obrazul.

Judecătorul. — Și d-ta l'ai palmuit... Artistul. — Da... Eram dator...

Judecătorul, mirat. — Dator?... — Artistul. — Da... Te rog, d-le jude-cător, fii așa bun și întreabă pe d-nul dac'ă mă cunoaște...

Năică, măsurându-l cu atențiune din cap pân' n picioare. — De unde dracul să-l cunoșc...

Artistul, rinjind. — Nu mă cunoști... Eu te cunosc bine... Părul și barba m'ai schimbat mult, așa e, ai dreptate...

Cu toate astea pe când eram ras, acum 20 de ani, mă cunoșteai destul de bine...

Năică. — Eă?... Artistul. — Da, d-ta... Și d-tale îți da-torez nenorocirea vieții mele întregi...

Năică, din ce în ce mai încerenit. — Mie?... Artistul. — Da, d-tale... (Judecătorului)

Inchipuște-ți, d-le, că acum 20 de ani eram tîner și frumos... Iubiam la ne-bunie pe o fată încântătoare și bogată...

Și fata mă iubia... Dec' viitorul îmi zimbua și eram să fiu fericit, dac'ă prietenul meu Năică nu se amesteca să-mi strice combinația...

Năică, cu gura căscată. — Eă?... Artistul. — Da, d-ta... într'o seară, când treaba era ca și încheată, prietenul Năică trece pe la poarta iubitei mele, unde stam de vorbă cu iubita mea...

Nu știu cum face și mă calea pe bătă-tură... Eu, fără să-l cunosc, pe întune-neric, îl fac: «Dobitoc!» El niel' una, niel' două îmi cărpește o palmă de vîz fel-de-fel de scînteie în fața ochilor...

Pănă să-mi vin în fire, Năică dispăruse și iubita mea... Vai, iubita mea...

Judecătorul, curios. — Iubita d-tale?... Artistul. — Mi-a nchis poarta'n nas și mi-a spus verde'n ochi, să nu'i mai cale pragul porței, pentru că un om palmuit nu e vrednic de densa...

Năică. — Săracul băiat!... Artistul. — Mă plîngi... Prea tîrziu!... Vai!... dac'ă ar fi fost numai atît...

Judecătorul, curios. — A mai fost ceva? Artistul. — Oh! da... Ceva grozav!... Peste câte-va săptămîni citește în ziare că iubita mea se mărită!... Și cu cine!...

Judecătorul. — Cu cine?... Artistul. — Cu prietenul meu... Cu acela care m'a palmuit... Cu Năică...

Năică, care de câte-va clipe se tot bate pe frunte și-și dă silințe de adu-cere aminte. — Iancu!...

Artistul. — Da, Iancu tîu de altă dată... Tovarășul tîu voies la petreceri... Prietenul tîu pe care l'ai palmuit și i-ai răpit fericirea... D'atunci un singur gând am avut... Să mă răsbun... Să'i dau palma primită înapoi... Timp de 20 de ani mesceria mea m'a purtat în pro-vincie... Acum o lumă am venit în Bu-curești și norocul mi-a scos în cale pe prietenul... I-am dat palma ce eram dator... Și m'am simțit ușurat... Răsbunat!

Judecătorul. — Dar pe a doua...

Artistul. — M'a rugat să i-o dea... Și apoi era și drept... Dobînda la cea d'în-tîi pentru două-zeci de ani de nenorocire...

Năică, cu lacrimi în ochi și în voce, cu mâinile întinse. — Iancule... Iartă-mă!... N'am știut...

Iancu, luându-l în brațe și sărutân-du-l. — D'ăia și te iert că alt-fel...

Se pupă...

Năică, plîngînd cu înduioșare. — Ș'a-cum aidem să depunem o lacrimă pe mormîntul aceleia care a făcut nefericirea ta și fericirea mea...

Ș'asa s'a nchis dosarul.

Miticuța.

IDEALUL MEU

Cu cât mai mult îmbătrânește Tot mai frumos e Carol Scrob. De-aceea versurile sale Le și admir, le și aprob.

Din zi în zi, cîntînd mai dulce, Vecinul tîner Carol Scrob, Eu nu mă mir de loc că este Al dragostei stăpîn și rob.

Din zi în zi, iubesc mai tare Pe visătorul Carol Scrob. Ah! Cum nu pot sbura la densul, Ca să mi'l fac stăpîn și rob.

Marie.

CARTEA VIETEI

Ceea ce face pe furnică să nu îm-prumute cu plăcere, este că greurul nu înapoiază nici o dată.

Dacă nu vrei să comiți o acțiune blamabilă, lucrează când ești singur, ca și cum două-zeci de ochi te-ar privi.

Pacea este timpul în care copiii își îngropă părinții. Războiul este timpul în care părinții își îngropă copiii.

Omul cel mai bogat e cel econom. Omul cel mai sărac este cel sgîrcit.

Ești bogat, de ori-ce stare socială ai fi, atunci când venitul tîu, îți satisface nevoile.

Uităm prea curînd casa părintească. Moartea ne silește a ne întoarce gîndirea spre ea.

CRONICA

Pe brînci!...

Pe brînci!... Cu toții dați pe brînci, Se svîrcolesc și se aruncă, Să dea mai iute de Cuptor, Să scape de atata muncă...

Pe brînci scolarii se muncesc, Învață pînă 'i bate sfîntul, Și dau examene pe rînd, Le dau, de merge la toți untul...

Și profesorii sunt în zor, Muncesc pe brînci, pân' la sudoare, Și tree și lasă repetenți Așa, cum lor li se năzare...

Și magistrații dau pe brînci De 'i trec sudori și reci și dese, Muncesc, — ce-ăși vrea și eu munci, — D'amănă în toamnă la procese...

Și în ministere dau pe brînci, Stujbașii toți muncesc în grabă, Ca să sfîrșască, bine-răd, Ce ai de muncă și de treabă...

Și toți cu toții 'n Cireșar, Muncesc în zor și cu speranță, Muncesc pe brînci de 'i trec sudori, Să între iute în vacanță...

Și toți cu toți galbejiți Brăzdați la chip, brăzdați pe frunte, Să se întremeze vor pleca La zer și aer, pe la munte...

Sau se vor duce pe la băi, La băi de ape minerale, Cei serotuloși, cei of!... ticoși, Sau cei ce au dureri de șale...

Doar cei săraci vor rămînea Ca 'n tot-d'a-una, în capitală, Și numai ei vor înghiți, Căldură, praf și nădușală...

Și ca să doarmă liniștiți, Când vor voi ca să se culce, Vor face bae de!... și ei În Dâmbovița, apă dulce...

Nicodem.

UN PROVERB

Mănîncă acasă de te satură, dac'ă vrei să petreci la masa de nuntă. (Slavon).

LUCRURI DIN TOATĂ LUMEA

Isabela de Burbon dată în judecată. — Pe la sfîrșitul anului 1890, cu ocazia zilei nașterii sale, fosta regină a Spaniei, Isabela de Burbon, locuind la No. 19, Avenue Kleber, primi între alte daruri, un superb coș de flori, furnisat de casa Lion.

Câte-va zile după aceea, d-na Lion se prezentă în fața ex-reginei spre a reclama plata coșului de flori, adică 250 de franci.

— Dar nu v'am comandat nimic, zise Isabela. Ai fost de sigur victima vre-unui înșelător.

Cât-va timp după aceea, negustoreasa de flori adresă Isabellei de Spania, o scrisoare unde ea se exprima ast-fel: «Am fost victima unui înșelător și mă adresez, spre a obține plata celor 250 de franci, amabilității voastre și marelui voastre bunătăți.»

Ex-regina nu răspunde. D-na Lion atunci o somă prin portă-rel și totuși nu primi răspuns.

De aceea negustoreasa de flori a tras în judecată pe Isabela de Burbon pentru plata celor 250 de fr.

Procesul va veni Marți în fața tribunalului și ex-regina a dat procură avocatului Berandiaran spre a se prezenta la proces.

Circulara deputaților englezi către presă. — Vre o sută de deputați din Parlamentul Angliei au adresat directorilor de ziare următoarea circulară!

«Noi am constatat, cu mare regret, că cea mai mare parte a presei are tendința de a intra într'o mulțime de detalii inutile în dată ce e vorba de o afacere senzațională care lovește în moralitate și mai cu seamă în instinctele ascunse ale cititorilor.

«Voin să vorbim despre afacerile de divorț, de adulter și altele de acest fel.

«Noi suntem de părere că reproducerea amănuntelor de acest fel, cum se face de obicei prin litere mari și groase, în scopul de a se atrage atenția asupra părților scandaloase ale istorisirii, să nu se mai facă, căci ea nu face alt-ceva de cât să demoralizeze pe un mare număr de tineri de ambele sexe.»

Bieții gazetari! Înăta acum cum deputații englezi vor să ne oprească de a reproduce știrile de senzație.

Bine că deputații noștri nu seamănă cu cei englezi!

DESCOPERIREA ZILEI

O descoperire arheologică. — D. Bouyac, interpret militar în misie, controlor civil al lui Medjez-el-Bab (Tunisia), a descoperit de curînd, în mijlocul ruinelor situate la 38 kilometri de Tunis, în antică Bisica un templu dedicat zeiței Venus.

Iacă ce a aflat arheologul: O statuă de femeie, în marmoră albă, de un desemn delicat și cu forme foarte curate, avînd 1.70 metru înălțime, fără cap.

Șase inscripțiuni inedite care completează pe alte inscripțiuni deja cunoscute.

Un vîl foarte bine conservat, etc. Toate aceste obiecte au fost transportate în curtea de control a lui Medjez.

UN SEAT

În cazuri de zgăriitură pe piele, se întrebunțează unt-de-lemn ordinar, bătut mult, pînă ce la consistența smîn-tanei. Se aplică leacul pe zgăriitură.

Castelul Fermecat

ROMAN DE PIERRE SALES

PARTEA A DOUA

I

Recunoștința omenească

— O, vreați să o regăsiți! Dar prin ce minune? Făcuse o mică ancheta la gară; era sigur că dânsa luase un bilet pentru Paris; dar cum să găsească în Paris o femeie care vrea să s'ascundă?

— Nu, trebuie să aștept.

Și spera, cu conștiința egoistă a dragostei, că dânsa nu încetase de a fi nenorocită, că dânsa nu l'părăsise decât pentru a cădea în mâinile mai crude de cât acelea prin care trecuse și că în curând, obosită, disperată, își va întoarce instinctiv pașii spre ființa care i' arătase bunățate, devotament, că se va învoi, la nevoie, să fie iubită, mângaiată.

Și se lăsa în voia tuturor presupunerilor asupra a «ceea ce putea fi acea creatură atât de frumoasă cât și tainică» care i' furase inima, asupra nenorocirilor prin care trecuse; și fiindcă nici o explicație nu l' mulțumea, își zicea:

— Ce mi pasă! o să mi spună ea tot când se va întoarce.

Căci, asupra acestui punct, încrederea sa era nestrămutată; însă nerăbdarea îl enerva și când, ca în acea seară, se ducea la căsuța din mahalaua Gobelinilor și se asigura că nici o scrisoare nu i' sosise, că nici o știre nu l' aștepta se întoarcea la Havre exasperat, gata să se certe cu oamenii care nu i' plăceau.

În acea seară nu întâlni pe nimeni și se culcă fără să revadă pe tatăl său nici pe sora sa. Iar a doua zi se afla în aceeași stare de enervare când plecă la birou.

D. Champagney, pentru a ști da un motiv ca să l' vadă, se duse la birou cu o jumătate de oră înainte.

— Știi tu, mititelule, îi zise dânsul îndată ce l' zări, când cineva e stăpân trebuie ca din când în când să vie înaintea amplioaiților pentru a le da o pildă.

— Bine, tată, răspuse Claudiu cu liniște.

Ar fi roșit să se apuce la certă asupra unui subiect atât de meschin.

Însă pe la zece ore, tatăl său îi dictă câte-va scrisori pentru Hamburg, ordine ce voia să dea pentru una din acele speculații fictive, pe care Claudiu le desaproba considerându-le ca un joc de hazard.

Pe când scria epistolele, tatăl său l' privia pe furis, așteptându-se la o revoltă, la o mișcare neașteptată de mânie.

Claudiu părea a fi foarte liniștit, reciti scrisorile, se gândi un moment lung, apoi cu un glas foarte lin, zise:

— E cu neputință, tată, ca cineva să aibă drept a face așa lucruri când n'are fonduri spre a face față pierderilor care sunt tot d'una cu puțință.

— N'avem noi capitaluri îndestulătoare?

— Mă iartă, tată, capitalurile acelea nu sunt ale noastre ci ale d'lui Ferguson. Dânsul mi le-a încredințat mie și am dreptul.

— Iată ceva ce n'ar fi trebuit să primești nici o dată și care arată puținul respect ce ai pentru mine.

— Nu e vorba de asta, tată, răspuse Claudiu tot liniștit și foarte hotărât. Îți declar cu toate acestea că am atât de mare respect de tine în cât nu ți-am cerut nici o dată socoteală de averea mamei mele.

— Cred eu, pe toți dracii! E mult de când averea mamei tale ai cheltuit-o tu pe nebunii!

— Nu e vorba nici de asta, tată ci de cele două milioane care ne-au fost încredințate de d. Ferguson și de care sunt personal răspunzător; și, pe câtă vreme nu i' vor fi înapoiate nu ne e permis să ne aruncăm în soia de operații care erău să ne cauzeze ruina. Pe urmă, tată vei fi liber să faci ce îți va place.

— Așa dar tu poruncești aci?

— Îți dau sfaturi destul de înțelepte pentru ca să nu vrei să le ascuți.

Și Claudiu așinti o privire așa sigură asupra tatălui său în cât acesta își plecă ochii mic, cenușii și își scărpină nasul, gest care i' arăta nehotărârea, încercătura. Fiul său i' era stăpân și asta i se părea ceva aproape criminal.

— Pe toți dracii! pe toți dracii!

Bombăni vr'un sfert de ceas apoi își luă pălăria și oși.

— Mă duc la Ohen.

— Bine, tată.

Claudiu rupse scrisorile pe care le scrisese și nu mai fu vorbă între ei de speculația de la Hamburg.

Însă din momentul acesta, se stabilă un gând în capul d'lui Champagney:

— Imi trebuie aceste două milioane, pe toți dracii; dacă nu pentru alt ceva, cel puțin să mă curăț de strengarul ăsta.

II

La un breton un normand și jumătate

Accasta fu ultima discuție între tată și fiu; și în vreme de câte-va săptămâni, Claudiu putu să creadă că eucerise pe tatăl său la ideile sale de înțelepțune. Patronul bine-voia să-l asculte cu complezență când îi expunea planurile pentru reconstituirea averei lor.

Realizău câștiguri mai mici de cât în trecut însă foarte regulate. Nici una din operațiile încercate de Claudiu în lipsa tatălui său, nu se soldase cu pierdere; și fiindcă, pe de altă parte, prețul bumbacului se urcase puțin, stocurile enorme de această marfă, grămădite de d. Champagney fără voia lui, se prefăceau în bani, încet însă sigur.

Și Claudiu întrevădea puțința d'una după un an d'lui Ferguson milionul pe care acesta li-l dăduse în bani; cât despre cel-l'alt milion, în acceptație, avea să vadă mai târziu; asta n'avea să fie de cât o chestie de credit.

— Pe urmă, tată, vom lucra pentru noi; vom căuta Bertei un bărbat care să se pună la muncă alături cu noi; asta ar fi fericirea pentru noi toți.

Se prinsese din nou și repede de speranța asta; căci gândul d'ea se despărți de aceia pe care trebuia să i' iubească și care firește trebuia să-l iubească, fusesse tot d'una penibil pentru dânsul.

Berta de alt-fel se îmbănzise cu dânsul; nu mai era nici o vorbă de vicontele de Preuilly; viața lor casnică devenise foarte lină.

Însă într-o zi când expunea d'lui Champagney proiectele sale de viitor, cu acea încăpăținare încredincioasă a tineretului, surprinse o imensă ironie în ochii lui mic, cenușii, îngropați în pleoape groase, și pe buzele lui cărnoase.

D. Champagney voia să și dea în adevăr mura unui om care ascultă serios, însă Claudiu simți cu siguranță că dânsul își bătea joc, că nu i' s'arăta oare-care considerație de cât pentru că era indispensabil pentru moment.

Și d'aci înainte vieții închis în sineși îndeplinindu-și numai datoria, de azi pe mâine, neîndrăznind a mai privi viitorul în față și ducând grijă de ceea ce tatăl său și sora sa puteau vorbi și face pe ascuns de dânsul.

Tatăl și fiica erău mereu într-o desăvârșită înțelegere din care dânsul era rigoros exclus. Aproape tot d'una când vorbeau și Claudiu sosia pe neașteptate, se făcea d'o dată tăcere în casă sau se întorcea discuția asupra unui subiect nou; ténérul avea impresia asta într'un chip foarte lămurit.

— Cu atât mai rău, își zicea dânsul; mi-am făcut datoria; întâmplă-se ori ce.

Și de sigur dânsul s'ar fi pus de a curmezișul de ar fi știut în ce chip, cînic și simplu, d. Champagney în vreme ce asigura pe Berta că nu lucrează decât din dragoste către dânsa—întindea o nouă cursă frumosului viconte Arnold.

Dăduse ordin notarului său să se pună în comunicație cu notarul familiei Preuilly, adică cu d. Malruc de la Saint-Malo. Și corespondențele îmbucurătoare pentru amândouă părțile se schimbău între notari, fără știrea lui Claudiu.

«D. Champagney, seria notarul din Havre, a fost foarte măgulit de cerearea de căsătorie din partea d'lui Arnold Preuilly,—vorbia despre acest lucru ca și cum ar fi fost oficial recunoscut—ténérul a plăcut atât tatălui cât și fiicei, însă...»

În acest însă consta tot șiretlicul comerțiantului.

«Însă d-șoara Berta Champagney, a vând o zestre de vr'un milion, era de neapărată trebuință să se cunoască rigoros situația de avere a vicontelui.»

Champagney cunoștea la sigur această situație; luase informații de la legațiunea din Paris a Statelor-Unite și întreaga corespondență n'avea de cât un scop: să arate bine lui Arnold, căruia de sigur d. Malruc avea să i' arăte scrisorile, că ficea-sa avea învâ o zestre strălucită.

Cât pentru ca s'o răspundă, asta era altă treabă; avea să vadă dânsul ce e de făcut în momentul facerii contractului.

Spera chiar—și asta trebuia să fie încoronarea combinației sale—să facă pe Arnold a'i încredința gestiunea averei sale, cu condiție să i' dea veniturii mari.

Și atunci meșterul Claudiu nu va mai atârna așa greu în hotărârile d'lui Champagney.

Claudiu era cu atât mai mult în necunoștință de aceste negocieri, cu cât Berta părea foarte absorbită printr-o serie de prânzuri mari pe care tatăl său hotărise să le dea comerțiantului înalt, și înalte bănești din Havre. Aceste prânzuri erău numai preludivul unei mari serbări, ce trebuia s'o dea atunci când avea să creadă pe Arnold de Preuilly pe deplin convins.

Nimeni de alt-fel nu se miră că d. Champagney își deschidea casa la toți prietenii; scopul lui era foarte lămurit: voia să facă a defila pe d'inaintea fiicei sale, toți tinerii de înșurat; dânsa nu gărise în Paris nici un ténér care să i' convie; se rezervase pentru Havre. În vreme d'o lună, limbile lungi din Havre o măritară, de mai bine de 20 de ori; în realitate, erău vre-o 12 tineri oameni bogați cari aspirău la mâna ei.

Însă dânsa nu favoriza pe nici unul; fie la un prânz, la o mică serată în salonul ei, sau la unul din balurile ce începuseră deja a se da la prefectură, pe la bancheri, pe la armatori, se arăta tot d'una înconjurată de «corpul său de gardă», cochetând cu toți de-o potrivă, ne dând unuia un zîmbet mai mult de cât altuia, surprinzând pe frațele său prin rezerva purtării sale.

Claudiu ajunsesse a crede că dânsa se hotărise a se mărita înțelepțește și asta l' făcea să se poarte amabil cu toți acei cari o curtau. Care din toți avea să fie cumnatul său?

Absorbit aproape de așa gând își uita se aproape melancolicul său roman.

Dacă ar fi știut că toate zările care celebrău frumusețea surorii sale și succesele ei în lume, erău regulat expediate la d. Malruc, la Saint-Malo, de unde luau apoi, cu aceeași regularitate, drumul spre Frochais...

D. Champagney își asigurase prietenia notarului Malruc dându-i toată încrederea pentru a i' cumpăra o vilă la Dinard «câci în adevăr Trouville nu i' mai plăcea și voia să se odihnească vara pe malul călduros al băii Saint-Malo»...

Arnold se credea foarte isteț însă nu era în stare să se lupte cu d. Champagney.

Cu d. Champagney, cu d-șoara Berta lesne ar fi continuat comedia care mai la urmă se baza pe o jumătate de sinceritate, căci, dacă Berta era tot bogată, dânsul tot o iubia și nu voia de cât să fie fericit cu dânsa.

Însă Claudiu, acel Claudiu atât de deosebit de acel vesel bulevardier pe care l' cunoscuse la Paris, îl supăra foarte mult.

— Mai la urmă, când voi fi înșurat, voi căuta să l' țin la distanță.

Și și propunea să l' deprecieze în spiritul nevestei sale.

Se hotărî să înceapă mai întâi asediul tatălui său, pentru-că, de astă dată, dânsul voia să ducă lucrurile cu vigoare.

Acele prânzuri, acele serbări în care d-șoara Berta trebuia să fie lingușită, curtată, îi făceau rău. Își zicea că era vreme ca toate acestea să se termine.

Atâtă numai că nu prea știa bine cum să facă spre a cuceri pe d. de Preuilly la dorințele sale. Bétrénul gentilom se arăta în dispoziție foarte rea de când Raymond îi răpise fiica, a 2 zi de căsătorie, mai întâi pentru o sedere la Paris, pe urmă pentru o călătorie nesfîrșită prin Franța și Italia, călătorie din care contele n'avea să primească de cât știri scurte.

Arnold suza pe tinerii căsătoriții.

— Ce vrei, tată, Emiliană a fost așa turburată de acea istorie a Naicei, de dispariția aceluși copil, în cât e de neapărată nevoie ca Raymond s'o distra-gă, să i' procure oare-care petreceri...

— De sigur, de sigur răspundea contele.

Nu putea să blameze pe față doi amorezați care pornesc în lume după risul, după cântecele și soarele Italiei, mai cu seamă în urma unei ceremonii atât de triste cum fusesse a lor.

Însă plecarea fiicei sale îi lăsase un gol imens în viață, un gol pe care nu l' umplea de cât foarte rău relațiile ceremonioase cu baroneasa de Kermeric, așa că dânsul ceruse lui Arnold să nu l'

părăsească cătuși de puțin pe câtă vreme Emiliană va fi în călătorie.

Arnold se silia să și suferă neajunsurile cu filosofie. Înțelegea că datoră oare-care considerație tatălui său. Însă ferbea de nerăbdare; povestirea serbărilor din Havre îl mâna spre disperare; tremura mereu de frică să nu aște într-o bună dimineață că d-șoara Berta Champagney se logodise cu vr'un fiu de bancher. Și atunci, adio milioane și visuri de viață boarească. Avea să fie redus atunci la venitul de 30 mii de franci pe care l' aducea unicul și sêrmanul său milion. Neapărat că trebuia să se înșoare și în acest caz, însă atunci nevasta era să fie atrasă de bogăția lui, pe când d-șoara Berta îl iubea deja de când era sărac; asta nu putea fi ceva indiferent în amorul său propriu.

Într'astea, sosi la Frochais un pergamant răpitor, o minune de gravură și de iluminare artistică, semănând cu vr'o icoană antică și care era pur și simplu o invitație la serbarea pe care avea s'o dea d. Champagney. Invitarea era adresată numai lui Arnold; însă în plic mai era și o carte de vizită în care se trimitea d'lui de Preuilly complimentele cele mai sincere.

O tăcere lungă urmă după primirea acestei invitații.

Arnold, cu obrazii aprinși, cu inima sguduită, se vedea deja la Havre, răpind pe Berta, pe jumătate zăpăcită, într'un vals nebunesc, declarându-i cu patimă dragostea sa și cucerindu-i cu toată opoziția și perfidia lui Claudiu.

D. de Preuilly, cam plictisit, examina pe rând invitația și carta ce i' fusese personal trimisă și în care ghicea un chip delicat de a i se zice: «scuză-mă că i' luăm fiul, nu îndrăznim să te invităm pe d-ta.»

— Când o să pleci, Arnold?

La această întrebare făcută fără de veste, Arnold rămase mai întiut zăpăcit.

Ce, oare tatăl său voia să i' permită așa îndată, fără discuție, fără imputări?..

După câte-va momente răspuse:

— Știi bine, tată, că nu pot să mă duc.

— De ce?

— Serbarea e peste 15 zile și Emiliană nu se întoarce de cât peste o lună.

— Ei, și?

— Nu vreați să te las singur, tată.

Și pe urmă... pe urmă.

— Și pe urmă, ce?

Arnold, păru a sta la îndoială însă mărturisă.

— Ar fi poate o nesocotință din partea mea; d-șoara Champagney e foarte frumoasă...

— E și amabilă? întrebă d. de Preuilly, rîzînd.

— Foarte amabilă.

— Poate numai o tine?

— Dacă și-ași răspunde da, ai lua-o ca îngânfare. În scurt, d-șoara e foarte veselă, are un caracter fermecător.

— Și tu și-ai zis de sigur că dânsa ar fi o pasere răpitoare bună de închis în vechea noastră cușcă de la Frochais?

— O, tată, nu merg eu așa repede în treburi de astea, și n'asî îndrăzni să pretind la mâna unei fete fără să fiu autorizat de d-ta. De pildă, dacă ai voi... însă nu îndrăznesc să și cer asta.

— De ce nu, vorbește...

Arnold care știa ce lipsă mare ducea tatăl său de mângăerile Emilianei, îl îmbrățișă cu dragostiri de fată.

— Dacă ai voi să fi bun, tată... la spune, nu te-ai cam plictisit tu aci la Frochais?

— Nu atâta cât tine, răspuse cu bună-tate d. de Preuilly; înțeleg că tu ai să mori de urât cu bătrénul tău tată; și de asta te rog să te duci să petreci puțin la Havre...

— Și să te las pe d-ta singur aci, fără alte distracții de cât tablele genealogice ale baronesei de Kermeric... Nu pot să fac asta... De ce n'ai veni și d-ta la Havre cu mine? Ce frumos ar fi să facem améndou o călătorie de flăcăi...

— Eu nu sunt invitat.

— Știi foarte bine că toți acolo vor fi nespuse de fericiti să te aibă în mijlocul lor...

— Eu nu mai ies în lume, eu nu mai sunt de cât un biet urs bătrén, cum m'a poreclit deja lumea în tinut.

— Dar eu știu că n'ai de cât să vrei să te transformezi de azi până mâine într'un leu frumos, căci eu țin să fi foarte elegant când vei apare în acea lume de financiar...

— Pentru ca să te ajut la cucerirea ta? întrebă contele cu ironie.

Citea lămurit pe fața lui Arnold, do-rița ce-i stăpinea inima. Însă nu mai făcu alte obiecțiuni pentru că, de la plecarea Emiliane, era spăimântat de singurătatea ce întreddea pentru viitor.

Ficăsa nu mai era a sa; Raymond i-o răpise; și când se vor fi întors din călătorie, dânsa nu va locui de cât foarte rar la Frochais; nu era apoi sigur că avea să locuiască în ținut într'un chip regulat; de oare-ce Parisul atrage toate averile.

Și castelul la Frochais, fără o femeie era așa de posomorit! Deci gândul că Arnold putea să se însoare în curând, să aducă o femeie în casă, îi era deja foarte plăcut.

— Ai putea cu atât mai mult, tată, să primești invitația ce d. Champagney îți va adresa de sigur îndată ce va afla că ești în Havre, cu cât ai putea să i o înapoiești lui însuși în vara asta. După câte mi-a spus notarul Malruc, d. Champagney o să cumpere sau o să construiască o vilă la Malouire...

Malouire era pe malul Mării lângă Dinard, la depărtare de câte-va ceasuri de la Frochais.

Fața contelui luă o expresie de fericire; de sigur, proiectul acesta de căsătorie îi convenia din toate punctele de vedere. De când fiicăsa îi fusese luată, se temea ca nu cum-va Arnold să-și găsească nevasta în vr'un oraș depărtat de Bretagnia.

Ajunsesse în vîrstă când cine-va are nevoe să-și vadă meretii copiii împrejur, cu deosebire nepoții.

O noră frumoasă al căreia tată să locuiească la Havre și care avea să pozeze în curând o vilă la Dinard, nu putea să-l lipsească de acele mângăieri cari formează ultima fericire a vieții.

— Atunci, tu mă iei cu tine la Havre ștrengurule.

— Te'nvoești, tată? exclamă Arnold turburat de o reușită așa grabnică.

— Nu pot să fac pentru tine mai puțin de cât pentru sora ta.

Cu toate astea, d-șoara Berta Champagney se absorbea așa mult în pregătirile marelui sale serbării, în cât de 15 zile nu făcuse nici o vizită. Dimineața, peste zi, seara se ocupa cu toaletă sa mai întâi, un nor de gaz albăstru ca cerul; un maistru trimis într'adins din Paris îi încercă corsagiul de 14 ori; pe urmă se ocupa de organizarea bufetului său, a cotilionului său de cina sa la mese mici, de bucatele sale, de carnetele sale de bal. Făcea toate ea singură și numai din prefăcătoria zicea une-orî lui Claudiu:

— O, tu ai prea multe treburi la birou nu poți să m'ajui într'un nimic.

Se temea pur și simplu de criticile fratelui său pe care-l învinovăția că se făuse sgărcit și care n'ar fi lipsit a zice că dânsa prea arunca banii pe ferăstră.

Din fericire Berta era în cea mai perfectă înțelegere cu d. Champagney care-i deschisese un credit nelimitat; atât el cât și fata voiau o serbare orbitoare.

Cu două zile înaintea balului, când pregătirile fură vizibile, când nenumăratele accesorii ale cotilionului fură aduse, când veni ră restauratorul să măsoare pentru mesele mici, horculturnii pentru plantele și ghirlandele de flori, precum și pentru balul cu blocuri mari de gheață ce trebuia să s'așeze în mijlocul halei spre răspândi răcoare. Atunci Claudiu întrunță din sprincene.

Nu îndrăzni să facă observații Bertei; se temea de vr'o nouă scenă neplăcută.

Însă zise tatălui său:

— Cu adevărat, ar crede cine-va că tem să aruncăm praf în ochii multor oameni.

— Aș!, răspuse negustorul cu ușurință, lasă copila să-și petreacă.

Și pentru a răpi fiului său orî-ce ocazie de critică, adăogă:

— Tu m'ai costat mult mai mult.

Claudiu se'nclină și nu se mai învîrte de cât să afle cu cine va conduce serba sa cotilionul. Voia s'o călăuzească alegerea ei, închipuindu-și că serbarea aceea avea să-i dea un cumnat. Înd-că nu știa nimic de invitarea trimisă la Frochais, nu se gândia de loc prietenul său Arnold.

— Cine o să conducă cotilionul? încrede Berta cu un aer tainic.

Apoi zburcînd de ris:

— Vor fi 20 cel puțin care să ceară serbarea asta; am să-i pun pe toți la muncă și am să le arunc un măr; care din ei îl va prinde, acela va avea

parte... E ceva foarte hazliu să vezi pe tinerii aceia în patru labe.

Cu toată veselia ce arăta era foarte îngrijată. Tatăl său primise un răspuns de la Frochais, un răspuns despre care firește dânsul neglijase a spune ceva fiului său. Răspunsul nu conținea de cât câte-va cuvinte corecte prin care se mulțumia pentru invitație și se anunța că ea era primită.

În ce dispoziții avea să sosească Arnold? Dobândi se oare învoirea tatălui său? Și cum avea să fie primit de Claudiu? nu era de temut oare o ceartă care să distrugă în câte-va minute toate combinațiile sale frumoase și pe acele ale tatălui său?

— Tată, zise dânsa, nu crezi că am făcut rău așa de sistematic în afară de tot ce am făcut și plănuit?

D. Champagney răspuse printr'un gest de bravură.

— Claudiu?... Ei, lasă să facă Claudiu vre o prostie... și atunci vom vedea cine e stăpân aci, tatăl sau fiul.

Însă toate temerile Bertei periră făcînd loc unui sentiment delicios de triumf, căci, chiar în ziua balului i se anunță că d. de Preully și fiul său cereau permisiune să-i prezinte complimentele lor.

Tochmai făcea o repetiție cu egreta cu diamante pe care trebuia să și-o pună în păr și fața îi sbucnia de orgoliul frumuseții sale, cu adevărat foarte strălucitoare în acea vreme și mai cu seamă în acea zi.

Întrebă încă pe servitor:

— Contele de Preully, tatăl d-lui Arnold?

— Da, d-șoară, răspuse servitorul care cunoștea pe viconte; el însuși m'ia zis: «tatăl meu și cu mine.» Mai întâi era să le spun că nu primiți pe nimeni, cum mi-ai spus. Dar m'am gândit că...

— Ai făcut foarte bine.

— I-am poftit în buduarul cel mic.

— Spune că mă scobor îndată.

Stătu încă un moment lung în fața oglinzei, studiîndu se pentru a-și face o față naivă, pentru a-și pleca ochii. Și deosebit de asta era mișcată și nu voia să-și prea arăte emoțiunea.

Arnold era tot așa mișcat ca și dânsa; crezuse a da o lovitură de maistru nesusind la Havre de cât în ziua balului, cu toate căte îi spusese tatăl său că era mai corect să-și fi depus din ajun cărțile de vizită la vila Champagney.

Și în momentul acestei vizite, contele se împotrivi din nou.

— E cu totul indiscret, declară dânsul, ceea ce vrei să faci. Du-te diseară la bal; anunță pe d. Champagney că sunt în Havre și că o să-i fac o vizită mâine.

Însă Arnold nu înțelegea lucrurile ast-fel. Voia ca tatăl său să ia parte la serbare și mai voia ca dânsul să vadă îndată pe Berta, în lipsa chiar d'acasă a lui Claudiu și a d-lui Champagney: marele patron, nu se putuse opri de a se duce să dea o raită pe la bursă, iar Claudiu se dusesse să dea câte-va ordine grabnice la întreprinderi.

Admițînd că intențiile lui Claudiu erau încă rău-voitoare în privința sa, ele aveau să fie anihilate de inițiativa ce avea să ia d-ra Champagney în satisfacția ce o să producă fetei vizita contelui de Preully.

Îndată ce Berta intra în buduarul unde aștepta vizitatorii contele rămase fermecat; de multă vreme Emiliana mer-reu supărată, îndurerată, nu'y mai de-dea senzația de frăgezime primă-vărată; acum avea în față o creatură ce semăna cu un trandafir abia desbobocit.

— Ce amabil e din partea d-voastră, d-lor!...

Și le întinse mîna roșind.

Arnold i-o strîns englezește; însă contele i-o sărută, după obiceiul vechi.

— O să ne ierți de indiscreția noastră, d-șoară? N'am putut să aștept până mâine spre a veni să-ți prezint omagiile mele.

O! dacă tot orașul Havre și mai cu seamă fratele său, ar fi putut să fie de față!...

Berta era așa transportată de bucurie în cât era cât pe aci să-și uite de sfiala ce se hotărise a-și impune înaintea tatălui.

Și în vreme de câte-va secunde dânsa și purtă ochii tremurători de plăcere de la Arnold la contele de Preully.

Iusă numai de cât își reluă privirea plecată atitudinea de fată abia emancipată și părea foarte încurcată să primească pe acel vizitator.

Și vorbi întei despre tinerii căsătorii pe urmă despre frumosul domeniu de

la Frochais despre care fratele său îi vorbise cu atîta entuziasm.

— E foarte derăpănat d-șoară.

— O! exclamă dânsa cu un aer fin, d. Arnold o să-l restaureze de sigur. Și d. de Preully înțelegea:

— Averea mea, dacă vrei, va servi la această restaurare și voiți fi încântată să ocup o locuință așa frumoasă.

Arnold nu zicea nimic, lăsînd pe tatăl său și pe d-șoara de Champagney să se căstige unul pe altul.

— Dar ești întărzii, zise d-o dată contele, și d-ta trebuie să fi avînd azi o mulțime de treburi; o stăpână de casă care dă un bal e ca un general care dă o bătălie... Cel puțin d-ta d-șoară ești sigură de victorie. Discară toți invitații vor fi la picioarele d-tale.

— N'aș voi de cât unul singur, răspuse dânsa cu un manierism ușor.

— Și care anume, d-șoară, întrebă contele cu îndrăzneală.

Acea mică burgheză îl amuza prin sfielele ei urmate îndată de momente de cutezanță.

Își zicea că dânsa era nevasta destinată fiului său.

— Am să vă spun diseară, răspuse Berta, căci o să veniți, nu'y așa?

— Dar...

— O, eu vreau, țin să veniți.

— De sigur, declară Arnold, tatăl meu o să mă însoțească.

Din momentul acesta Berta care de dimineața încă arătase o dispoziție de boar, după expresia servitorilor nu mai fu de cât zîmbete, indulgență și bună-tate personificată.

D'abia plecaseră al de Preully și dânsa se repezi prin salon ca o nebună, jucînd, cântînd, sărînd.

Pe urmă inspectă toate încăperile casei, lucru pe care îl mai făcu odată dimineața și care-i dăduse ocazie la nenumărate și nesfârșite ocări la adresa servitorilor.

De astă dată dânsa găsi toate în cea mai bună ordine, chiar acolo unde aranjarea nu era terminată, și împărți laude tuturor servitorilor.

Nu vedea nimic din ceea ce părea a examina; gândul ei era în buduarul cel mic unde contele de Preully îi sărutase mîna cu atîta galanterie. Asta însemna pentru dânsa o cerere în căsătorie.

— O, când Claudiu o să afle!...

În trebuința sa de a triumfa, era cât pe aci să vorbească fratelui său de vizita mângăitoare ce i se făcuse; însă la un semn din ochiul al tatălui său, care fusese îndată pus în curent, zise numai atât lui Claudiu!

— O să ai diseară o surpriză.

— Vrei să vorbești de cavalerul tău la cotilion?

— Da, da, de cavalerul meu la cotilion, zise dânsa rîzînd cu hohot.

Și după această destăinuire nehotărîtă dânsa se retrase în camera sa unde i se servi prînzul din care nici nu gustă în scop de a-și putea strînge corsetul după voie.

De mai multe ori maistrul serbării veni să-i ceară instrucții; dânsa răspuse cu nervositate:

— Întrebă pe d. Claudiu.

Acum pentru dânsa balul era un lucru neînsemnat, o simplă pînză de fond peste care avea să se proiecteze triumful ei.

Și Claudiu supraveghia cu complezență ultimele pregătiri ale celei serbări organizate în afară de dânsul; și în enormele cheltuieli ce se făuseră dânsul simțea bine dorința tatălui său și a surorii sale de a orbi pe cine-va.

— Dar pe cine, pe cine?

Berta ținuse așa de bine balanța între tinerii care aspirau pe față la mîna ei, în cât nu înțelegea nimic.

Și el ca și societatea aleasă din Havre, nu avu cheia enigmei de cât pe la ora 11 seara când contele de Preully și fiul său pătrunseră în micul buduar unde Berta, avînd alături pe fratele său și pe tatăl său, își primea invitații.

Deja orchestra executase câte-va dansuri și cavalerii veniseră să-i ofere brațul; însă dânsa îi refuză pe toți, în chip sistematic: nu voia să se miște din loc până a n'avea să sosească dânsul.

— A! exclamă Claudiu cu răceală îndată ce'y zări, asta e surpriza?

Sora sa îi răspuse tot rece:

— Da, și m'ar părea foarte rău de nu ț-ar fi plăcută.

D. Champagney adăogă cu autoritate:

— Imi place să cred, Claudiu, că...

Claudiu îi întreruse cu un ton de ghiață:

— Ai făcut ceea ce v'a venit la socoteală; eu imi spal mîinile.

Era bătut; orî-ce împotrivi din partea sa ar fi fost nefolositoare; nu'y rămănea de cât să asiste politicos la desnodămîntul acestei mici intrigi.

De alt-fel, atitudinea de încurcatură a lui Arnold îi inspiră milă; se duse și'i strîns mîna în chip aproape cordial.

— Mai la urmă, își zicea dânsul, par'că cel'altii sunt mai buni de cât dânsul!...

Cel puțin era sigur că Berta intra într'o familie onorabilă; dacă Arnold avea o prea mică valoare morală, sora lui era o figură măreață, iar pe contele de Preully îl simția incapabil de socoteli josnice.

Pentru asta dânsul își desfășură cea mai mare amabilitate în fața contelui, vreme ce Berta sbura la brațul lui Arnold.

Trebuia să-i înapoiască ospitalitatea ce i se dăduse la Frochais.

Din momentul acesta serbarea nu mai avu nici un interes nici pentru dânsul nici pentru Berta, nici pentru al-de Preully. Și cele câte-va ceasuri de vîrtej, de risete, de gălgăie sburată cu o repeziune amețitoare.

Și acum toți invitații știați că balul acela nu fusese de cât un pretext pentru a se face cunoscut locuitorilor din Havre, înainte chiar ca știrea să devie oficială, că d-șoara Berta se căsătorește cu viconte Arnold de Preully.

D-șoara Champagney nu se mai arăta drăgălașe de cât cu viconte și cu tatăl lui. D. Champagney își neglijă pe față toți prietenii din Havre pentru a admira pe viitoarea vicontesă sau cel mai amical, cu contele, când acesta era puțin lăsat în părăsire de Claudiu.

Cât despre Claudiu, dânsul trebuia să țină locul tatălui său, al surorii sale dedată întru totul bucuriei triumfului, să se ocupe de invitații, să organizeze cadrii, să conducă damele la bufet.

Și și îndeplinia corect însă foarte melancolic rolul de stăpân al casei, căci era foarte descurajiat de învingerea ce suferise.

— Sora mea și tatăl meu nu mă mai iubesc deja cum trebuie; ce va fi când căsătoria va fi săvîrșită?

Și pe urmă venia o amintire sfîșietoare; acea necunoscută, atât de mult regretată, «scumpa sa zină tainică» nu'y spusese de mai multe ori că despărțirea lor era cu atât mai de nevoie cu cât dânsul se afla în relații cu familia de Preully.

Unde era dânsa acum, unde era aceea care ar fi putut să-i mângăie de desamăgiri, să-i îmbărbăteze pentru pierderea dragostei sale naturale?

Și ce era dânsa pentru familia de Preully? întru cât acei oameni car'y aveau să-i devie rude, erau amestecați în drama de la Guildo?

De dânsii voise oare necunoscuta să s'ascundă?

Toate întrebările astea se grămădiră în capul său și evocația tainei ce'l pasiona, îl făcea să considere cu o nepăsare cam măreață acele intrigi de rînd ale unei căsătorii de conveniență.

— Sunt toți bine înțeleși ca să se înșele sau să se legene în iluzii; sora mea nu visează de cât titluri, viață elegantă, aristocrație. Arnold curtează averea noastră renăscîndă; tatăl meu e aproape pe burtă înaintea milionului lui Arnold; nici unul din ei nu merită să-mi ocupe gândurile ce'mi inspiră așa josnic. Și pe urmă la cele mai multe căsătorii nu se fac ast-fel lucrurile?

«Nimic nu mă mai poate interesa d'acum, de cât dorința asta care arde în mine, dorința de a revedea... Da, printr'înșii am s'o revîd...»

Și fiind-că tochmai atunci d. de Preully îl întrebă dacă călătorise bine de la Guildo până la Havre, era cât pe aci să-l întrebă despre frumoasa necunoscută; însă amintindu-și de dorința exprimată d'atatea ori de Naic, se opri.

— Nu, nu trebuie să le spun eu nimic cu deosebire dânsii nu trebuie să afle că am fost și eu amestecat în toate astea; în vre-o zi oare-care au să-mi descopere ei înșiși secretul fără să-mi întreb de nimic; și atunci voiți găsi un mijloc pentru ca s'o afle.

Speranța îl făcu indulgent către a ceea care'l ofensaseră; și curînd se arătă tot așa de curtențos pentru Arnold ca și pentru tatăl lui.

STIRI PRIN POSTĂ

Franta.—Franta e hotărâtă să și sporească trupele în marea Mediterană. Afară de accia va trimite—după cum se vorbește în cercurile oficiale—2 curasate pe lângă țermurii Marocului. Știrea aceasta a produs o impresie rea la bursă.

— Se scrie din Paris că congresul athletic ținut în acel oraș, a votat în unanimitate maxima, ca pentru luptele atletice să nu se primească recompense în bani—ca fiind nedemne de luptători, ci numai în obiecte de artă.

Italia.—In clasa întâia a liceului *Gargallo*, din Siracusa, în timpul lecțiunii, un elev aruncă cu o bombă mică asupra profesorului.

Băiatul a fost închis în arestul școlii; explozia a speriat pe elevi, fără ca să se producă vre-un accident de persoană.

Băiatul zice că a făcut isprava fiindcă i s'a pus notă rea.

— S'a elaborat un proiect de lege de către guvernul din Roma, prin care se acordă o gradatie profesorilor de liceu, din șase în șase ani.

Opoziția radicală susține sporirea tuturor lefurilor fără de gradatie.

Germania.—S'a publicat în Lauban (Silesia Prusiană) lista indivizilor cărora le e interzisă intrarea în cărciumi, de oare-ce sunt considerați ca bețivi cari nu pot fi vindecați. S'a produs o reclamație ciudată. Un domn a cerut să fie înscris și el pe lista bețivilor. A fost poftit să se ducă să și caute de treabă.

— Din Glogau se scrie că întreg batalionul din reg. regal de grenadieri transportat la Lerchenberg s'a îmbolnăvit de tifos. Aproape a treia parte din soldați au murit. Cel-lalți sunt greu bolnavi în lazarete.

Austro-Ungaria.—Președintele societății medicale din Moravia a deschis un referendum pentru a se ști în ce limbă trebuie scrise ordonanțele. Societatea numără 628 de membri. 411 s'au pronunțat pentru limba germană; cel-lalți, afară de patru pentru limba ecbă, iar aceștia patru au scris pe buletinul lor: «In nici un fel de limbă».

— O mare nenorocire s'a întâmplat într-una din zilele trecute la Mohaci (Ungaria). Un pod umblător pe care se aflau multe care și oameni, s'a isbit lângă țermul cel-lalt de un șlep de fier, atât de puternic în cât podul s'a rupt în bucăți. O parte din oameni au putut scăpa. Cel-lalți în număr de vre-o 12 s'au înecat.

Anglia.—Unul dintre cei mai îndrăgii bărbai de stat englezi, cari au refuzat *pairia*, William Harcourt, după demisiunea sa din leader în camera comunelor, a declarat că va primi să fie lord, dacă regina va voi.

— Lordul Randolph Churchill, fost ministru în cabinetul conservator, a decis să facă ocolul lumii. Va lipsi un an din Anglia.

Rusia.—S'a inaugurat solemn la Petersburg o casă de muncă pentru femei, în strada Guliarnaia. Ceremonia a fost prezidată de d-na de Walh, soția prefectului capitalei.

Casa, cu două cături e în întregime de piatră.

Se va asigura lucru pentru 200 de femei în acest stabiliment.

— S'a hotărât construirea altor trei fortărețe puternice în Caucaz și 2 în ținutul Pamirului. În fortărețele aceste vor fi așezate 3 regimente de artilerie. Trupele de linie din Pamir vor fi sporite.

Turcia.—Pentru a zădărnici planul românilor macedoneni, cari cer Sultanului înființarea unei episcopii române a venit la Constantinopol o delegație de greci. Ei vreau să prezinte sultanului un memoriu în care zic, că înființarea unei episcopii în Macedonia va fi o primejdie pentru stat.

O balenă în Adriatică

Din Fiume se scriu următoarele: Căpitanul unui vapor sosit deună-zi în acest port, din Dalmația, spune, că în Trapano (Dalmația) a fost prinsă o balenă lungă de 4 metri. Acest pește uriaș cântăria 500 de

chrg. și aparținea celei mai primejdiase specii numită «Cark-Charcharador».

Specia această de pești vine numai foarte rare ori în apele mării Adriatice și trebuie că de astă dată s'a rătăcit de a venit pe acolo.

O mare panică a coprins pe locuitorii de prin satele situate de a lungul coastei ungaro-croate din cauză că peștele măncașe căți-va oameni și copii cari se scăldau.

Din cauza asta s'au pus alșe dese de alungul coastei prin cari oamenii erau oprii foarte aspru de a se scălda.

O ceată mare de pescari curagioși s'au hotărât să prinză peștele. Ei s'au înarmat cu puști, cu cuțite și cu topoare și au pornit în largul mării.

Pescarii și-au legat unele de altele toate plasele și când au observat balena le-au aruncat în calea ei. Balena venind spre deșul a fost prinsă în lațe pescarii au plutit repede spre țerm, trăgând peștele după ei. La țerm balena a început să se sbată teribil.

Pescarii ai tras asupra ei 20 de gloanțe de pușcă. Din cauza sângelui mult pe care-l perduse, balena a leși nat. Atunci pescarii i au zdrobit capul cu topoarele și au omorît-o.

Uriășul pește a fost dus la Triest. Acili s'au dat pescarilor o recompensă în bani. Balena a vëndut-o pe o sumă mare de bani mușeului maritim.

Trebuie să adăogăm că în timpul de când a fost prinsă și până când a fost omorâtă, balena a rupt toate plasele pescarilor.

Ilustrația noastră

„Ecol”

Ilustrația de pe pag. 1 a numărului nostru de azi e luată după splendidul tablou al pictorului Eduard Bisson.

Tabloul reprezintă o prea frumoasă alegorie: «Ecol» sau «Răsunetul». O fată de o rară frumusețe se află în mijlocul unei puștii întinse: Ea par'că ascultă cu băgare de seamă un șgomot din depărtare, un sunet de dragoste.

E o asemănare genială cu inima omului care așteaptă, dorește și caută ceva, fără să găscască, dar totuși așteaptă cu o resemnare divină.

Și acestei fete inalte, mlădioase, subjugătoare prin clasică și frumoasă i se pare că aude ceva, că dorul mare al inimii ei, așteptarea care-i arde sufletul după un ideal—se împlinește, căci aude un murmur dulce din depărtare, un răsunet, un «Ecol».

Bisson e vestit pentru tablourile lui alegorice, cari toate intrupează farmecul artei, adâncimea concepției și drăgălășia neasemănată a figurilor pe cari pencilul lui măiestru le zugrăvește pe pânză.

Copia acestui tablou superb e executat în stabilimentul nostru foto-zinco-grafic și tipărită cu mașina specială de colorat a «Universului»

NOTA SATIRICĂ

Celebrul umorist și satiric Safr în vitase la ună din ședințele sale în care își citea producțiunile, mai mulți savanți. Veniseră vre-o 30 de doctori, filosofi, literați, chirurși.

La sfârșitul ședinței Safr zise:

— Să mi spuneți d-lor, care-i deosebirea între mine și d voastră?

Un învățat răspunde:

— Deosebirea e că noi scriem pentru oioare iar d-ta pentru bani.

— Foarte adevărat—zise Safr—fiecăre scrie pentru ceea ce ne lipsește.

H A Z

Cine-va zicea, în chip răutacios, fiului celebrului romancier Alexandru Dumas:

—Tatăl d-voastră, nu e așa? a fost mulatru.

—Da, domnule, tata a fost mulatru, bunicul negru, iar străbunicul meu maimuță... și genealogia mea se începe, acolo unde a d-tale se isprăvește.

Instrucția bandei Mărunțelu

Nouul amănunte

D. jude-instructor Lilovici s'a întors de la Craiova, unde a fost în afacerea bandei Mărunțelu.

Bandiții ai făcut mărturisiri complete.

Din depozitiuni, rezultă că Ionescu-Dascăluț, singurul tâlhar din bandă care nu este încă prins, nu era cunoscut bine de tovarășii lui; aceștia l'numiau «Nemțescu». Mai rezultă din depozitiuni că acest bandit era cel mai crud dintre toți bandiții; el a omorât pe Rin cezeanu, care sârșise în ajutorul cărci-marului Nichifor, și a vrut să omoare pe cumnatul lui Nichifor, lovindu-l cu un pisălog în cap, ceea ce a indignat chiar pe banditul Gh. Popa, care i-a dat un ghiont în cap ca să înceteze cu lovirile.

ȘTIRI

Duminea.

Ministerul de interne a cerut primăriei capitalei închiderea strădei Teatrului din capitală.

Această cerere va a supusă dezbaterii consiliului comunal.

Iluminatul cu petrol lăsând foarte mult de dorit prin mahalale, consiliul comunal va discuta această chestiune și va hotărî măsuri energice spre a face pe antreprenor să nu și mai calce contractual.

S'a hotărât în mod definitiv înființarea unei opere comice naționale.

Director al acestei opere se crede a fi Ștefănescu, de și direcția Teatrului Național a primit mai multe propuneri în privința aceasta.

Opera se va reprezenta de 4 ori pe săptămână, iar drama și comedia de 3 ori.

D. Spetrino, directorul Operei italiene, care are deja un contract cu Teatrul Național, a fost avizat să se pronunțe dacă începe d-și cu reprezentațiile în primele 2 luni, căci în caz contrariu vor începe reprezentațiile operei naționale.

Aripa nouă a Atheneului Român va fi terminată pe la sfârșitul lunii Septembrie. Partea de sus a acestei clădiri va fi destinată pentru instalarea mușeului național de pictură și sculptură, iar cea de jos pentru expoziții periodice și permanente.

Tablourile și statuetele ce avem în muzeu, vor fi ale-e, cele mai bune se vor transporta în acest muzeu, iar din rest parte vor rămânea în colecțiunea școlii de belle-arte, și parte vor fi trimise în diferitele capitale din provincii, unde ministerul instrucțiunii publice își propune a fonda mici colecțiuni locale.

Examenle generale de sfârșitul anului în școlile de ofițeri, și de artilerie și geniu se vor termina la 10 Iulie. Din școala de ofițeri vor ieși sublocotenenți de infanterie, cavalerie și marină; iar din cea de a doua, prima promoțiune de ofițeri de artilerie și geniu, cari, până în anul trecut, ieșeau din școala de ofițeri.

Examenle școlii de sub-ofițeri de la Bistrița se vor termina la sfârșitul lunii Iulie. Din această școală vor ieși ofițeri de infanterie, cavalerie și ultima promoțiune de ofițeri de administrație, etc, cu începere de la anul viitor, vor ieși din școala specială.

Tot la sfârșitul lunii Iulie se vor termina și examenle școlii de guarzi de artilerie și de geniu.

Elevii primelor două școli vor fi înaintați sublocotenenți pe ziua de 1 Iulie, iar cei ai celorlalte școli pe ziua de 30 August.

La 19 a. c. se va celebra căsătoria religioasă între d-na Sofia Luther și d. D. Marinescu Brigadiru.

D. general Fălcoianu va pleca peste câte va zile să ia comandamentul corpului I de armată, unde a fost mutat în interes de serviciu.

Mai mulți cunoscuți ai domnului general Fălcoianu îi atribue intențiunea de a și da demisia din armată din cauza de vârstă.

Secțiunea vacanțelor a curții de apel din București va fi formată din d-nii consilierii Ath. Atanasovici, M. Paleologu și Gr. C. Burec.

D. general Rasti, fostul prefect al capitalei, își a luat ziua bună eri de la comisariatul polițienesc, cari sunt convocați în acest scop pe la inspectorate.

D. Alexandru Lahovary, ministrul de externe, trimițând o telegramă de felicitare d-lui Crispi pentru că a scăpat de atentatul anarhistului Lega, a primit de la primul-ministru al Italiei următoarea telegramă drept răspuns: «Excelenței sale d-lui Alex. Lahovary, ministru al afacerilor străine.

«Sufletu mi se bucură de felicitările fraților noștri din România, cum se bucură de acelea care îmi vine din Italia.

«Bine-voii, Excelență a primi expresiunea profundei mele recunoștințe. «Crispi.»

Ni se scrie din Ploești că alaltă eri dimineață la orele 8 s'a aprins la Magazinul d-lor Istraia & V. Roșu, pînă cu sticlărie însă sosind pompierii au stins focul; paguba se urcă la 1000 lei.

Jou, pe la orele 7 seara a născut la Ploești nevasta lui d. Bercu, tâmplar, 3 copii dintre care 2 băieți și o fată; atât mama cât și copiii sunt pe deplin sănătoși.

Alaltă-eri s'a închis prima sesiune a curții cu jurați de Ilfov.

A doua sesiune se va deschide la 15 Iunie și va fi prezidată de d. Gr. Burec consilier la curtea de apel.

Ministrul public va fi reprezentat în a doua sesiune prin d. procuror Crăsnaru.

Gendarmeria rurală va fi organizată succesiv.

Toate numirile relative la constituirea acestui corp se vor face în cursul săptămânii ce vine.

A apărut «Povestea Tristă», roman de François Coppée, tradus de d. Dumitru Stăncescu.

Evenimentele din Maroc

Tanger, 10 Iunie.

Știrile din Gez anunță că Abd-el-Azis a fost recunoscut de fratele său Mulei Omar, care menține ordinea în oraș. Europenii sunt păziți de trupe.

Somiția Aituzilor a voit să jefuiască orașul Sefru însă a fost respinsă. Au plecat întăriri din Fez.

Drumurile sunt năpustite de tâlhari. Afacerile sunt suspendate.

Roma, 10 Iunie.

«Agenția Ștefani» află din Tanger că un vas de rebel spaniol a abordat la Arzila. Ofițerii au debarcat pe uscat. Acest port fiind închis comerțului străin, arabii au crezut că debarchează niște trupe. Corabia a plecat înainte; însă știrea despre prezența sa a fost respinsă în triburile din împrejurimile orașului; ele au fost impresionate și alergau în toate părțile provocând o mare agitație.

Tanger, 10 Iunie.

Răspunsul lui Abd-el-Azis, care zice că nu poate să primească corpul diplomatic privește dorința exprimată de reprezentanții Englierei, Spaniei și Franciei de a felicita personal pe Sultan. Reprezentanții Germaniei, Austriei și Italiei s'au mărginit să felicite pe sultan în scris.

DEPEȘI

O catastrofă pe Elba

Praga, 10 Iunie.

O nenorocire îngrozitoare s'a întâmplat pe Elba lângă Lobkowitz. Un vizitiu din nebăgare de seamă a răsturnat în fluviu un car mare în care se aflau 7 copii. 5 copii s'au înecat, 2 au fost scoși din valuri.

Turburări grave: 3 morți și mai mulți răniți Madrid, 10 Iunie. S'au produs turburări grave în provincia Pontevedra ocaziunea percepției impositivelor. Trei țărani au fost omorâți; sunt mai mulți răniți.

Legea căsătoriei civile în camera Magnaților Budapéstă, 10 Iunie.

Camera magnaților a adoptat legea căsătoriei civile în a 2-a și a 3-a citire, fără modificări, însă cu un articol adițional în care e zis că legea nu se atinge întru nimic de datorile religioase. Acest articol propus de d. Aladar Andrassy a fost adoptat cu 114 voturi contra 79.

Moțiunea depusă de d. Kegleviczy a fost retrasă și mai multe amendamente propuse de cardinalul Vaszary au fost respinse. Votul legii a fost primit cu aplauze la stînga.

Explozie. — Morți și răniți Budapéstă, 10 Iunie.

Un cazan a făcut explozie la Tura, (în comitatul Pesta) la moara cu aburii a d-lui Podlevozký. Au fost 14 răniți dintre care 3 au și murit.

Holera Liege, 10 Iunie.

Câte-va cazuri cholericiforme dintre care unul urmat de moarte, s'au manifestat la Liege, la Jemmapes, în quarțierele nesănătoase. S'au luat măsuri.

JOCURI

ȘARADA

D-ra Norica Marinescu (Turnu-Măgurele)

Întreg cuvîntul sunt ființă
Ființă vitioasă,
Ce mă găsești în noaptea deasă
Cu fața gălbicioasă.
În trei bucăți tu mă desparte
Și prima îți arată,
Ceva la marinarii pe apă
Ce e pe rînd cătată...
A doua parte sunt vocală,
A trecea-am fost în lume,
Pe la Romani străbunii noștri
Acuma zi-mă pe nume!..

Orice persoană ce ne va trimite deslegarea exactă a acestei șarade cel mult pînă la 15 Iunie curent, va participa la tragerea la sorți a unui frumos roman.

Constatănd că multe persoane ne trimite deslegări la ghicirile noastre fără să citească măcar ziarul, ci numai din simpla auzite, am hotărît d'aci înainte a nu mai publica numele de cătă la celor deslegători care ne vor trimite, dimpreună deslegarea, și couponul tănt în josul coșului a 4-a.

Deslegarea șaradei din «Universul Literar» No. 22 este:

ARAF

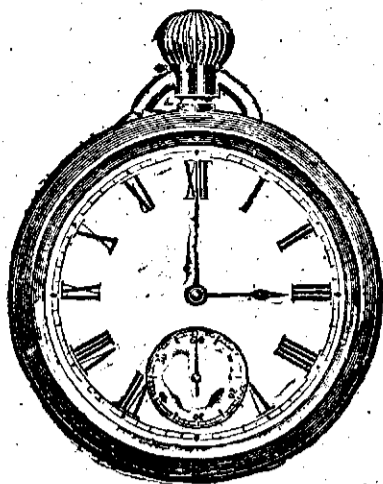
Au deslegat: București: D-rele Sally S. Cohen, Ghisela S. Cohen, Anetta Leontescu; d-na Verona Mihăescu și d. Costică A. Negulescu. Premiul a fost câștigat prin tragere la sorți de d-ra Ghisela S. Cohen.

Se caută o casă de închiriat, compusă din 2-3 odăi cu dependințele lor. Acele singure în curte, săi numai cu proprietar sunt preferate.

Chiria lunară 30—50 lei, dar de la Sf. Dumitru anuar.

Scrisorî sunt sub A. R. la adm. acestui ziar.

Mare deposit de ceasornice

«NE MAI POMENIT DE EFTIN»

- Ceasornic de buzunar, deniche (remontoir) 5.60
- Frumoase ceasornice de masă, cu deșteptător. 4.90
- Ceasornice de masă cu deșteptător, de lemn sculptat, înălțime 35 centimetri. Aceste ceasornice sunt o adevărată podoabă pentru un salon. Niște cu 40 lei nu se pot cumpăra în România asemenea ceasornice. Noi le vindem numai cu 15.50
- Ceasornice de masă cu deșteptător, formă patrată de aluminiu și metal galben așa zise «Mercur», de o frumusețe și eleganță rară. Le vindem cu prețul fabricii 14.—
- Ceasornice de masă cu deșteptător, de metal, așa zise «Student». Foarte frumoase și solide 10.50
- Ceasornice remontoir de nichel 9.—
- Ceasornice remontoir cu 2 capace frumoase gravate de metal soarelui aurite cu aur cel mai fin, pentru bărbați, care nu se poate deosebi de un ceasornic de aur veritabil. 15.50
- Același ceasornic cu un capac, pentru dame 17.—
- Ceasornic de argint cu 2 capace frumoase gravate și aurite cu aur cel mai fin, pentru dame. Niște o deosebire cu un ceasornic care se vinde cu 150 lei. — Bucata numai 21.—
- Ceasornic de metal oxidat cu un capac (remontoir-encre), pentru bărbați 14.50
- Același ceasornic pentru damă 16.50
- Ceasornic remontoir de metal oxidat zugrăvit cu flori (moutate), pentru bărbați 16.50
- Ceasornic remontoir de argint cu 2 capace frumoase gravate, pentru bărbați 19.50
- Același ceasornic cu un capac pentru dame lei 19 și cu două capace 20.—
- Ceasornic de precisiune remontoir (obser. Watch), superior ancrei, de nichel oxidat și de metal alb extra, pentru bărbați 22.50
- Frumoase ceasornice de metal oxidat (Calendar-encre) indicând orele, minutele, secunde, zilele, lunile, cât avem ale lunii și fazele lunare, bucata numai 32.—
- Ceasornice remontoir (ancre) de aur fin garantat (14 carate) cu 2 capace frumoase gravate pentru bărbat. Mersul regulat garantat, o adevărată ocazie; bucata numai 79.—
- Frumoase lanțuri de oțel pentru ceasornice. 70 bani.
- Aceleași lanțuri aurite sau argintate 90 bani.
- Alte lanțuri mai fine cu lei 1.20, 1.50 și 2 lei bucata.
- De vânzare la administrația ziarului «Universul» str. Brezoianu No. 11, București.
- N. B.—Toate ceasornicele noastre înainte de a fi puse în vânzare, sunt reparate de unul din cei mai buni ceasornicari aduși de noi în țară din Geneva (Elveția); prin urmare putem garanta de mersul foarte regulat.

DOI PICTORI ZUGRAVI

Au sosit din Italia doi renumiți pictori zugravî. Cine are case de zugrăvit și dorește a avea un lucru frumos și eftin, n'are de căt să se adreseze la artiștii de mai sus. La administrația ziarului «Universul», strada Brezoianu 11, se află un frumos album de desemnurile de case ce pot executa acești doi pictori.

neintrecut până acum!!

Cea mai frumoasă frisură pentru păr — se obține — întrebîndu-mi-nunata

Ricciolina

Cea mai nouă invenție, care a avut în străinătate succesul cel mai strălucit. — Toate damele întrebîndu-se acest miraculos preparat, vor obține părul lor buclat într'un chip foarte frumos, cu cea mai scurtă și simplă aplicare. Intărește părul și îl face strălucitor. Prețul unui flacon lei 3.50. De vânzare la administrația ziarului «Universul», Strada Brezoianu No. 11, București.

500 lei Premiū

PRAF pentru

OMORÎREA a orî-ce fel de INSECTE

Cu acest noi și infailibil praf, ce noi prezentăm publicului, toate insectele ca: **molile, păduchii de lemn, puricii, muștele** și altele, mor la cea d'înteu întrebîndu-se. Se acordă **Un premiū de 500 lei** celui care va proba că există praf mai bun ca cel de mai sus. De vânzare în București la administrația ziarului «Universul», str. Brezoianu no. 11 și în Iași, Craiova, Galați și Brăila la librăriile unde se vinde ziarul «Universul».

PREȚUL UNEI CUTII BANI 60

Fie-care cutie a acestor adevărate prafuri (Poudre Universelle) va purta pecetea administrației ziarului «Universul».

Sufătoare de cauciuc

spre a obține mai cîne efectul cu praful pentru distrugerea molilor, aăduchilor de lemn (plosnițe), puricilor, etc. Bucata lei 1.30.

Toate boalele

— de ficat, stomac și inimă — se vindecă întrebîndu-se **Hapurile vegetale indiane** precum și **Amar Indian** ale d-rului W. SIMON, preparate în marele stabiliment chimic al d-rului Bertelli, din Milan. Aprobate de consiliile sanitare superioare din România și Italia. Afară că vindecă gălbinarea, atacurile de veniu, colica epatică, tumorile la ficat, inflamațiunea splinei, incuiarea de tranșii, disenteria, gastritele catarale, indigestiunile și nepoita de mănecare, durerile de stomac durerile de cap, boalele uterine, încetarea periodului, period puțin și întăzizat, periodul cu durere, panglică, slăbirea vederii provenind din alterația sîngelui și ficatului, nevroses, palpitație de inimă și idropisia, **Hapurile vegetale indiane și Amarul indian sînt și cel mai bun curățitor al sîngelui s'ricat**, în urma boalelor ficatului sau ale efectelor de microbi și miasme palustre (băltoase). Filulele indiane costă lei 2.80 și Amarul Indian lei 3. Depozit pentru toată România la drogheria centrală Mihail Stoeneșcu, farmacist, strada Academiei No. 2, București. Mai se vinde și la farmacia «Ochiul lui Dumnezeu», Victor Thüringer, Calea Victoriei No. 154, precum și la toate farmaciile din țară. Cutia adevăratelor Hapurî indiane și flaconul cu Amar indian vor avea o instrucție în limba română și vor purta pecetea administrației ziarului «Universul». Toate aceste medicamente care nu vor avea instrucțiunea cu pecetea ziarului «Universul», se vor considera ca falsificate, prin urmare nu se poate garanta efectul lor.

Foarte important!

Persoanele cari tușesc sau sufer de influență, astm, laringită, durere de gât, bronchită, catar, inflamațiune intestinală, le sfătuim a cumpăra renumitele HAPURI de CATRAMINĂ ale d-rului Bertelli, premiate la 6 congrese medicale și aprobate de consiliul sanitar superior al României și al Italiei. Aceste hapuri vindecă în câte-va zile orice tuse. În Italia unde băntue influența, toate celebritățile medicale întrebîndu-se cu mare succes HAPURILE de CATRAMINĂ. Depozitul principal la drogheria centrală M. Stoeneșcu, str. Academiei No. 2, București, și la farmacia «Ochiul lui Dumnezeu» Victor Thüringer, calea Victoriei No. 154, București. — În Ploești sunt de vânzare la Frații I. T. Christescu, droghiști. — În Craiova la farmacia Conteswallier, strada Lipscani. — În Brăila la farmacia N. Filotti, strada Regală No. 23 și în Tulcea la farmacia regală Dumitru Melinescu, strada Elisabeta Doamna, 24. — **Se vinde cu 6 lei și 75 bani cutia. — Toate cutiile ce nu vor avea pe din afară pecetea administrației ziarului UNIVERSUL și pe dinăuntru o instrucțiune în românește tot cu pecetea ziarului UNIVERSUL, se vor refuza ca falsificate.**

REPARAȚIUNI de CEASOARNICE

— cu 50 la sută mai ieftin de căt ori unde — Depozitul de ceasornice de la administrația ziarului UNIVERSUL, luând un avînt foarte mare și în urma dorinței exprimate de mai mulți cititori, am adus din Geneva (Elveția) doi lucrători speciali pentru repararea ceasornicelor. Pentru a satisface publicul și mai ales pe cititorii noștri, orî-ce reparație de ceasornice se va face cu 50 la sută mai ieftin de căt ori unde. A se adresa la administrația ziarului UNIVERSUL strada Brezoianu No. 11, București.

Celebrul doctor-igienist Montegazza, zice că cea mai bună apă pentru masă este **Apa Nocera Umbra**, sorgințe îngerească care e chimic pură (fără microbi). — Se vinde numai cu 60 bani sticla de 1 litru la administrația ziarului UNIVERSUL, str. Brezoianu No. 11, București.

Ton (Lacherdă)

La administrația ziarului «Universul», se află spre vânzare ton sađ lacherdă, în cutie, preparat cu unt-de-lemn de Nizza. — Cutia de 260 grame lei 1.15.

Se caută

Mai multe fete croitorese care să știe a lucra și cu mașina. A se adresa în str. Țăranilor No. 79.

La Magazinul de Bijuterie

al d-lui Radivon, se caută 1 uenic.

AVIS

Se primește un Agent pentru a distribui Perne la călători în gara de Nord, București cu leafa 75 lei lunar. A se adresa în calea Victoriei No. 150 București.

UNIVERSUL LITERAR
— No. 24 —
Acest coupon se va tăia și se va trimite împreună cu deslegarea, în caz contrar nu se va publica numele deslegătorului.

SECRETUL UNUI MORMENT

Roman de Emile Richebourg

PARTEA A TREIA

Fiul

III

Omul propiune...

«O să trebuiască să iau odată o hotărîre bărbătească, avîndu-te pe tine ca exemplu. În sfîrșit pentru ca să scot la capăt bun cercetările, mă duceam mai des la Regina-Albă și la Eliseul de la Montmartre; țineam să mă întîlnesc acolo cu o silfidă pe care anul trecut am avut-o de căte-va ori în camera mea și care e una din cele mai frumoase podoabe ale locurilor unde lumea se adună ca să petreacă. Știam că frumoasa mea e una din stelele balului de la Bougival.

«Cu toate astea nu dădeam peste dînsa și am aflat în urmă pentru ce: imităse rîndunelile și și luase șborul spre Mediterana.

«Alaltă-ieri eram la Eliseul Montmartre cu căți-va camarazi; stăteam tot la o masă trăgînd din pipe și bînd bere învîluiți de un nor gros de fum, cînd d'o dată, fata pe care o căutam apără înainte-mî și-mi întine mînuța-y albă, arătându-mi dinții ei drăgălași ca și cum i-aș fi mai vîzut: asta era din parte-y un fel de provocare.

«Găfăia, era roșie și asudată; tocmai terminase un danț de școală înaltă.

«Mă grăbii a face loc lîngă mine Colibrului—ast-fel a fost poreclită și strigău chelnerul ca să-y aducă bere.

«—Scumpa mea, y zise după ce se mai rîcorise, fost-ai anul acesta la bal la Bougival?

«—La Bougival? răspuse dînsa rîzînd, o! eu ador locul acesta și cu deosebire balul luntrașilor; nu lipsesc de la nici unul; societatea e mai aleasă acolo de căt aci; acolo nu te lovești în coate ca aci cu camerisții și cu îngrijitoare de copii...

«Și făcu o strămbătură disprețuitoare.

«—Atunci, zise-y eu iar, ai cunoștință despre un incident ce ar fi putut să aibă de urmăre o mare nenorocire: un tîner artist îmbrăncit în Sena unde era căt p'aci să piară.

«—O, da, imi aduc aminte, a fost la mijloc un act de răsbunare dobitocească provocată de un lucru de nimic, de o ștrevărie. Artistul acela, un tîner foarte drăguț pre legea mea — salută, Paul, salută — s'a apucat și a schițat în grabă grupul de persoane în care mă aflam și eu; un moment am avut și eu desemnul acela în mîna și-mi pare rău că l'am dat căci cu adevărat era foarte bine reușit... foarte mutrele erau de o asemănare minunată... Are mare talent mititelul acela.

«Scumpul meu, asta e hotărîrea dată în privința ta de d-ra Colibru. Și crede-mă că cunoaște și ea ce-va din meseria noastră căci e umblat și umblă prin multe ateliere în calitate de model.

«Pentru a-mi dovedi că cunoaște pe deplin afacerea, mi-a povestit despre cearta de pe malul apei, despre drama din Sena, despre scăparea ta și a pri-

etenului tîu Lucian.

«— Dar, y zise-y, să-mi vorbești despre o femeie ce se afla acolo și care se interesa așa mult de tineri în căt a făgăduit cinci sute de franci aceluia care-y va scăpa.

«— Ah, da, esclamă dînsa, d-na Prudenta.

«— D-na Prudenta? repetă Paul cu un ton inecat de emoțiune.

«— Da, scumpul meu, misterioasa ta necunoscută, dama aceea cu pălăria grenat se numește d-na Prudenta.

«— Alt nume n'are?

«— Am făcut și eu întrebarea asta Colibrului; însă dînsa nu cunoaște pe acea damă de căt sub numele de Prudenta.

«— Unde șade? ce face?

«— Șade aproape d'aci în strada Lafayette unde are o prăvălie cu firma: **La gînd**; vinde tot felul de obiecte de artă și de curiositate precum și stufe și costume pentru femei, așa că e mai mult cunoscută de **orizontale**.

«— O! esclamă Paul ducîndu-y mîna la inimă.

(Va urma).

Prima fabrică sistematică de „APA GAZOASA“

B. VELLE, Licențiat în farmacie, **Arendatoarele farmaciei ALESSANDRIU**

Instalația cea mai modernă. Dublă filtrațiune a apei și sterilizațiunea filtrelor prin ferbere. Apa cristalină. Intrece în calitate toate produsele existente

Comanțele prin carte poștală cu adresa: **B. VELLE, Farmacia ALESSANDRIU**, se efectuează imediat

1867 - 30

CASA DE SCHIMB

Nachmias & Finkels

No. 8 în noul palat Dacia-România, strada Lipscani, în fața palatului băncii Naționale

Cumpără și vinde tot felul de efecte publice, bonuri, acțiuni, scotează cupoane și face orice schimb de monezi.

Cură de Primăvară

Cele d'ntăiu săptămâni de primăvară sunt de obicei timpul în care avem trebuință de un corectiv al funcțiunilor corporale adese ori alterate prin viața de iarnă. Pentru acest scop.

MATTONI'S GIESSHÜBLER

cea mai curacă
APA MINERALA

aprobata de Academia superioară de medicină din Paris, este recomandată în special din partea medicilor.

Pentru cură de casă și anume și Cură anterioară a băilor: *Karlsbad, Marienbad, Franzensbad* și alte locuri de cură. **Heinrich Mattoni, Karlsbad și Viena.**

Somiere elastice

cele mai solide, pentru paturi, se fabrică în atelierul de țesături de sirmă a lui

LUIGI CAPRARI

—Calea Griviței, 110—

Somiera solidă și elegantă, născută de Luigi Caprari, a fost premiată cu premiul I la concursul din *Tîrgul Moșilor*.

În fabrica aceasta, se confecționează grătare, dърmnoane speciale pentru alegerea nisipului, petrișului, neșghinei și altele.

681

Eliseum „LUTEHR“

IN TOATE ZILELE

CONCERT MUZICAL

Dirigeat personal de d. Capel-maistru

KRATOHWIL

BERE EXCELENTA

MÂNCĂRI RECI

Tram-care la dispoziția publicului

Anunțiu foarte important

PREȚURILE REDUSE, Eftin de tot.

—Pentru sezonul verii, Sărbători și vizite—

Dulcețuri toate fructele cu vanilie foarte eftine; șerbetură toate gusturile . . . kilo 1.60

Sirope smeură, lămâie, vișine, coacăze . . . 2.—

Licheurii Ananas, Șartroze, Benedictine, Chiuraso, Piperment . . . 2.80

Alaş Camel veritabil . . . 2.40

Licher Napoleon . . . 2.—

Cacao a la vanilie . . . 3.50

Rhumuri și Licheurii de fructe și vișinate.

Romuri Englezești . . . kilo 1.50

Jamaică . . . 2.40

Vanilie și Ananas . . . 3.20

St. Georges . . . 4.—

St. Helenes . . . 5.50

MARE DEPOSIT de SPIRT RAFINAT

Spirt dublu rafinat . . . Litru 1.80

Spirt de vin pe fructe . . . 1.50

Alcohol absolut 96 la 100 . . . 2.—

Spirt de lustru și mașină . . . 1.80

Țuică veritabilă bătrână Litru 1.20, I și 90 b.

Prăjitură proaspătă în fic-care zi 10 b. bucata.

Rachiuri cu bune gusturi pentru menagiu casei de la 1 fr. litru în sus.

Bomboane, șampanie, licheurii streine, pentru nunți și botezuri, foarte eftine.

Toate mărfurile de cofetărie cu prețuri admirabile de eftine.

Pentru d-nii cafegii și comercianții se face reduceri din acestea.

Cofetăria, T. D. Crețulescu.

—La Inger—

1590.—(10) Str. Carol I No. 47.

Conserve Franceze

Mazăre fină lei 1, cutia.—Ciuperci albe lei 1.50 cutia.—Fasole fină lei 1.50.

De vânzare la Administrația ziarului UNIVERSUL, strada Brezoianu, No. 11 București.

STATIUNEA CLIMATICA „SOLCA“

— IN BUCOVINA —

Deja de mult cunoscută publicului român, situată la o pozițiune naturală admirabilă, înconjurată de păduri de brad și molid, cu aer foarte ozonifer și lipsit de colb, cu două stabilimente de hidroterapie, înzestrate cu cele mai noi și bune aparate hydro și electroterapeutice, cu izvoare minerale naturale de tot felul, precum băi de slatină naturală din izvoare din Solca, băi din extract de frunze de brad, molid, etc., băi de săpun, malt, etc., cu o altă secțiune de electroterapie, masaj și cură de inhalațiune.

«Cure pneumatice după modelurile din *Gleichenberg și Reichenhall*.
Cure cu zer de oaze (jintită), lapte dulce și kefir. — La stațiunea climatică Solca, se află locuințe frumoase, confortabile și eftine, o bucătărie excelentă și camere complet aranjate. — Prețurile foarte moderate.

Sezonul începe la 15 Mai și durează până la 15 Septembrie

În timpul sezonului se află la Solca o muzică foarte bună, teatru, reuniuni, etc.

Două medic, farmacie și un birou telegraf-poștal, se află la dispoziția vizitatorilor.

Din România calea cea mai apropiată este prin *Burdujeni, Ițcani, Hadikfalva, Rădăuți*.

Informațiuni precum și prospecte se dau de

1860.—(16)

Președintele comisiei de cură.

Dr. H. FORAS.

116.500 CEASOARNICE! A. Wasmuth & Comp.

— CU INELE CONTRA BĂTĂTURILOR —

s'au vândut în timp de 9 luni în România

Dovadă că aceste inele constituie astăzi CEL MAI SIGUR REMEDIU în contra bătaturilor, depărtându-le, fie ele cât de înrădăcinate, în timp de 3 până la 4 zile.

Costul Ceasornicului Ln. 1.25. — De vânzare la toate farmaciile și drogueriile din țară.

Depou general pentru toată România la *VICTR THÜRINGER*, farmacist, *București*, *Calea Victoriei 154*, de unde se trimete contra Ln. 1.60 franco în orice localitate țeref.

BANDAGE ANATOMICE

Pentru hernie înquinale, crurale și ombilicale, după construcțiunile cele mai bune și mai practice, ușoare și înremarcabile de purtat cu deplina siguranță a reținerii tutulor herniilor repunente chiar la cazuri învechite și părăsite.

Aparate de Orthopedie și Membre Artificiale

Specialitate de *Ciorapi și Centure abdominale* de tricot elastice, articole pentru *Pansament antiseptice*, articole *higienice și în comun* ori-ce Bandage, Aparate și Instrumente pentru serviciul sanitar electuează prompt, cu cea mai mare exactitate și cu prețuri moderate.

NAUMEANU, bandagist „La Crucea Roșie“

CALEA GRIVITA No. 89, BUCUREȘTI

Comanțele din provincie se efectuează în cel mai scurt timp și se trimet franco la destinație

1861.—(3)

MEDIC și CHIRURG

Z. OTTO

Am onoare a anunța onor. public și în special onor. mea clientelă că m'am mutat *Calea Victoriei No. 111 (peful Mogoșoai)*, unde dau consultații medicale pentru

ori-ce fel de boală de la 8—10 ore dimineața de la 2—4 ore după prânș și de la 6—8 ore seara. —Tot odată îmi permit a atrage atenția suferinzilor că, cunoscând de aproape toate medicamentele răposatului Doctor *Drasch*, precum și metoda sa de tratament, pătimeșii cari doresc a fi tratați după metoda demnului D-r *Drasch*, vor fi tratați ast-fel.

Bólele secrete la bărbați și femei sunt tratate cu succes sigur după metoda mea.

Tuberculoza (oftică, atac), la începutul ei, dacă nu va fi prea avansată, garantez completă vindecare; o mulțime de acte de mulțumiri stă la dispoziția bolnavilor.

26

MARE DEPOZIT

PĂLĂRII

pentru bărbați și copii, de la lei 1.70 la

lei 6.50 bucata.

La administrația ziarului «Universul», Strada Brezoianu No. 11, a sosit un transport de pălării, fason ultima modă, cari se vënd cu următoarele prețuri:

Pălării moi pentru vară . . . Lei 1.70

Pălării moi ultima modă . . . 3.—

Pălării tari ultima modă . . . 4.80

Pălării tari ultima modă . . . 5.50

Pălării roșii, verzi și albastre,

pentru copii . . . 2.50

Pălării marinar, pentru copii . . . 3.—

Pălării sunt de culoare neagră, maron, gri, beige și tabac.

Nici un 40 la sută mai scump nu se pot găsi asemenea pălării în toată țara.

Vindem eftin ca să aducem serviciu publicului nostru cititor.

Mare deposit de cravate

La administrația ziarul «Universul», se află un mare deposit de cravate de fail, satin și foulard, cu prețul de la 0.70 banți bucata până la 2.40.

Toate boalele secrete

LA BĂRBAȚI ȘI FEMEÎ

— vindecate în câte-va zile —

Un medicament declarat de toți marii medici din lume ca cel mai bun în vindecarea a ori-ce fel de boale secrete la bărbați și femei, și care nu produce greață, nu strică pofta de mâncare și nu are nici un gust rău, este *Extractul de Copalivină și Pariglină* al d-rului *Thorn*, din Londra, aprobat de consiliile sanitare superioare din România și Italia, și preparat în marele stabiliment chimic al d-rului *Bertelli* din Milan.

Acest extract vindecă în 36 ore sculemente noi și în câte-va zile cele mai vechi și mai rele boale la bărbați și femei, precum: *Glenoragie, fluorele albe, boalele uretrale și uretrine, restrângerile uretrei, durerile de spate și de rinichi, iritațiile uretrei, ale bēșicel, ale uterului, catarul bēșicel, boala de peatră, erupțiunile scorbutice, oprirea și nestăpânirea urinei, etc.*

Intrebuințarea este lesnicioasă și se poate ține în cel mai mare secret.

Expedierea se face cu cea mai mare discrețiune. — Un vas cu instrucțiune în românește costă 6 lei 50 bani.

Depozit pentru toată România la Drogheria Centrală a domnului *Mihail Stoensescu*, farmacist, Strada Academiei No. 2, București. Mai se vinde la farmacia „*Ochiul lui Dumnezeu*”, *Victor Thüringer*, *Calea Victoriei No. 154*, *București* și la toate farmaciile din țară.

— Toate borcanele ce nu vor avea pe din afară pecetea administrației ziarului «Universul» și pe dinăuntru o instrucțiune în românește tot cu pecetea ziarului «Universul», se vor refuza ca falsificate.

Mare deposit de pudre parfumate

La administrația ziarului «Universul» strada Brezoianu No. 11, București, se află spre vânzare următoarele pudre:

Regina Pudrelor Lei 3.50 cutia. Această pudră face pielea moale, albă, catifelată și de o frăgezime admirabilă. Regina pudrelor împiedică în gradul cel mai mare formarea sâbăciturilor.

Adevărate Pudră Germană (garantată) cutia mare Lei 4.50, cutia mică . . . Lei 2.50

Pudră Glicoliză, unica pudră preparată cu glicerină . . . 4.—

Pudră Velutină, parfumată cu violele de Nița a renumitei fabrici *Giraudin* din Grasse (țara florilor) . . . 3.50

Pudră Regina Margareta al Italiei extra-fina . . . 4.—

Velonina Charles Fay . . . 4.—

Poudre Grasse . . . 2.50

SALVADENT

REMIU SIGUR pentru înlăturarea durerilor te măsele și de dinți stricați, precum și a boalelor de gingii, gură și gât, vindecând chiar nesuferitul miros de gură și gaturaiul: (troahnd, răpușald, gâlcile, anghind, abubă, orbalți, fisturi, roșeală, gingiile mâncate, umflături în fâcl, răjid, piatra și putrigaiul dinților dănoși).

SALVADENTUL se mai poate întrebuința cu succes și în contra scurgerilor de urechi și de nas înlocuind nesuferitul „Iodoform” în toate ranele și răniurile, ca pansament.

Pentru salvarea denturii, vindecarea boalelor aci arătate și desinfecțarea igienică a gurei, s'a găsit numai acest remediu sigur numit SALVADENT aprobat de consiliul sanitar superior civil și militar, precum și de înaltele autorități științifice, în urma experimentărilor bine apreciate prin spitale, Laboratoriu universitare și Cabinete ale denticților, precum și prin numeroasa clientelă a mai multor medici cu reputațiune distinsă, asigurând prin certificate, buletine, scrisori de felicitări și mulțumiri multe pentru prețioasa descoperire a SALVADENTULUI, inventat de d-nu *S. Popin*, vechiul farmacist șef al spitalelor civile din capitală, care a s'abutil să prepare acest medicament sub formă de pulvere antiseptică, analgezică, calmantă, topică, rezolutivă, descongestionând membrana mucoasă și lesinfecțând energie gura, fără nici un pericol de străvire; înghițându-se chiar și de un copil, de orele la unele din boalele arătate SALVADENTUL se suflă în gât. Gustul și mirosul medicamentului sunt destul de plăcute.

„SALVADENTUL” se găsește la toate farmaciile (Depozite la drogueriile din *București* precum și la *Administrația ziarului „Universul”*), și la inventator.

Cutia 1 Leu.

Impotența Bărbatului și Sterilitatea femeii (Nepuțința de a face copii), precum și slăbiciunea de memorie, stăbiciunea d'a vedea și d'a auzi, poluțiuni sau perderi nocturne, sifor albe la femei, boalele toate car' provin din prea mult abuz al plăcerilor, se vindecă de sigur întrebuințându-se GLOBULELE RECONSTITUANTE ale dr. Taylor, aprobate de consiliile sanitare superioare din România și Italia, preparate în marele stabiliment chimic al d-rului *Bertelli*, din Milan, considerate cu drept cuvânt de dr. Duplais de la Academia franceză ca cel mai reconstituant cunoscut până acum.

Un flacon cu instrucție costă lei 8.50. Depozitul pentru toată România e la Drogheria Centrală a d-rului *Mihail Stoensescu*, farmacist, Strada Academiei No. 2, București. Mai se vinde la farmacia „*Ochiul lui Dumnezeu*”, *Victor Thüringer*, *Calea Victoriei No. 154*, *București* și la toate farmaciile din țară.

Adevăratele flacoane cu globule Taylor, vor fi înfășurate sub cămașă cu o instrucție în românește, stampilată cu pecetea administrației ziarului «Universul».

ORI CE BĂTATURĂ DISPARE

în câte-va zile, întrebuințând

Premiatul „CALIFUG LASZ“

Efect sigur garantat

Un flacon lei 1.60. Se află de vânzare la administrația ziarului UNIVERSUL și la depozitele de ziare din Craiova, Galați, Brăila și Iași.

MARE DEPOSIT de SARDELE

40 la sută mai ieftin de cât ori-unde

SARDELE Bocage cutia 230 grame banți 70

„ Migone „ 280 „ „ 80

„ Excelsior „ 325 „ „ 90

„ cu trufe „ 210 „ Lei 1.15

extra-fine, fără oșe „ 285 „ „ 1.30

De vânzare la Administrația ziarului UNIVERSUL strada Brezoianu Nr. 11.

MARE STABILIMENT

DE

FOTO-ZINCOGRAFIE

al ziarului UNIVERSUL

În acest Stabiliment sosindu-ne 4 lucrători din străinătate, se poate executa orice ilustrație cu o perfecție ca și în cele mai mari stabilimente din Europa, cu un preț mai eftin ca ori-unde.

Se pot executa clișauri de portrete, peisage, planuri și în sfârșit orice ilustrații atât direct din fotografie cât și după un desen oare-care.